

SINIF SENDİKACILIĞI İÇİN

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik

MAYIS 2000 SAYI: 14

BÜLTENİ

FİYATI: 250.000 TL

Özelleştirmeye, sendikasızlaştırmaya ve yaşamın hücreleştirilmesine karşı alanlardaydık!

SUNU Mayıs kızılığı tonunda, mayıs sıcaklığı ile MERHABA!

Yaşamımızın hücreleştirilmesine, Yeni Dünya Düzeni'nin özelleştirme politikalarına, reformizmin uysallaştırma çabalarına, ihanetin geçer akçe kılınmaya çalışılmasına, içeride-dışarıda hain saldırılara karşı haklılığımızdan aldığımız güçle sınıf savaşımının saflarındaki yer-

mizi daha da derinleştirerek sarılıyoruz kavgamıza. **Bu kavga, feodalizme, faşizme, emperyalizme, komprador kapitalizme, şovenizme ve her türden gericiliğe karşı verilen dünyanın en onurlu kavgasıdır.** Sınıfsız, sınırsız, sömürsüz bir dünyanın yani özgürce ve barış içinde yaşanacak bir dünyayı yaratmanın kavgasıdır.

Tüm karartma çabalarına rağmen, 1 Mayıs ülkemizde

ve dünyada coşku ile alanlarda kutlandı. İşçi ve emekçiler taleplerini alanlarda dile getirirken, patron-ağa devletin piyonları, Cumhurbaşkanlığı oylaması ile gündem saptırıp, üç maymunu oynuyordu.

2000, 1 Mayıs'ın genel görünümü 21. yüzyılın Halk Savaşları ve emperyalizmin küresel saldırılarına karşı ezilen halkların küresel direnişlerinin yüzyılı olacağını ip uçlarını veriyor.

Dünyanın çeşitli coğrafyalarında işçiler, emekçiler, köylüler, öğrenciler Yeni Dünya Düzeni saldırılarına karşı öfkelerini örgütlemenin uğraşı içindedirler. Çünkü saldırılar planlı ve örgütlüdür. **Karşı koyuşun da mutlaka planlı ve örgütlü olması zorunludur.** Bize düşen, öfkemizi örgütleyebilmektir. Tavı gelmiş demire vurmanın zamanıdır. Haydi görev başına...

1 Mayıs 2000'i kazandık, şimdi sıra kitleleri örgütlemekte

Dünyanın dört bir yanında emekçiler 1 Mayıs'ı coşku, kararlılık ve direngenlikle özüne uygun olarak alanlarda coşkuyla kutladı. Emperyalist-kapitalist saldırıların pervasızca, sınırsızca ve derinlikli olarak sürdüğü bir süreçte 2000 1 Mayıs'ı'nı kutladık. **Gerek sınıfın kitlesel katılımı gerekse öne çıkan yünün küresel saldırıların teşhiri olduğu 1 Mayıs, bu yönüyle kapitalist-emperyalist kampın suratına inen bir şamar oldu.**

Bilindiği üzere 1980 sonrası revizyonist kalelerin bir bir düşmesiyle, emperyalistler dünya mazlum emekçi halklarına tam bir teslimiyeti, enternasyonal proletaryanın 150 yıllık mücadele bedeli elde ettiği ekonomik-demokratik-siyasal kazanımlarını tek tek geri almayı hedefleyen bir projeyi devreye soktular. Yeni Dünya Düzeni (YDD) adı verilen bu proje yeni söylemlerle süslenerek piyasaya sürüldü. Küreselleşme, globalleşme, neo-liberal politikalar, MAI (Çok Taraflı Yatırım Yatırım Anlaşması), MIGA (Çok Taraflı Yatırımları Garantileme Ajansı), DYSS (Düşük Yoğunluklu Savaş Stratejisi), ESK (Ekonomik Sosyal Konsey), IMF (Uluslararası Para Fonu), NATO'nun yeniden yapılandırılması ve daha sıralamadığımız bir dizi düzenlemelerle emekçilerin kazanımlarını geri alan, haklı taleplerini kanla bastırma planlayan projenin uygulanmasına geçildi. Ülkemizde bu

saldırı süreci süreklilikle özellikle komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devleti olan TC, emperyalist efendilerinin emirlerini '80 Askeri Faşist Cunta (AFC) koşullarında '82 anayasasıyla, 24 Ocak kararlarıyla sınırsızca uygulamaya başladılar. **O günlerden beri kazanılmış haklarımız gasp edildi,** edilmeye devam ediyor. Son dönemlerde yaşanan ücret ve demokratik haklardaki gerilemeler yanında, mezarda emeklilik ve ülkeyi toptan satış anlamına gelen Tahkim yasası, meclisten depremde on binlerce emekçi enkaz altında can çekişirken geçirildi.

Toplumun tüm ileri dinamikleri teslim alınmaya çalışılıyor. **Bunun en ciddi ayağı cezaevlerindeki devrimci ve komünist tutsaklardır.** Her türlü faşist saldırıyı, bedenleriyle, haklı davalarına olan inançlarıyla boşa çıkaran devrimci tutsaklar, Ulucanlar, Diyarbakır vb katliamlarla dize getirilmeye çalışıldı. Bu da gerçekleşmeyince devrimci tutsaklar, F tipi modeliyle diri diri tabutluklara gömülmek isteniyor. Faşist devletin faşist sadık uşağı kara yılanın gazete ve televizyonlara verdiği demeçler ilginç ve anlamlıdır. Memleketin huzur ve istikrarlı olmasının koşulu cezaevlerinin hizaya getirilmesinden geçtiğini ifade ediyor. Huzur ve istikrar için tabutluklara geçilsin diyor.

Biz, işçi sınıfı ve emekçiler olarak, bu uygulamaya izin vermeyeceğiz. Kimliksizleştirme,

kişisizleştirme, teslim alma, yok etme anlamına gelen hücre saldırısını püskürteceğiz. Diğer bir anlamıyla, işsizlik, örgütsüzlük, özelleştirme, nükleer santiral, topraksızlaştırma ve eğitimsizleştirme anlamına gelen hücrelere girmeyeceğiz. Yüreklermizi, inançlarımızı zindanlardaki devrimci tutsaklarla buluşturarak tabutlukları birlikte parçalayacağız. **Şanlı direnişleri birlikte örgütleyip, birlikte yaratacağız.**

2000 1 Mayıs'ında; özelleştirme, taşeronlaştırma, sendikasılaştırma, örgütsüzleştirme, SSK'nın tasfiyesine, sigortasız çalıştırmaya, F tipi hücrelere karşı alanlardaydık. Emperyalist-kapitalist saldırılara, IMF ve DB (Dünya Bankası) talimatlarına karşı meydanlardaydık. Faşizme, komprador kapitalizme, feodalizme ve her türden gericiliğe karşı sesimizi yükselttik. Rengarenk pankart ve dövizlerimizle alanları zapt ettik. **1886 isyan ateşini harlandırarak 21. yüzyıla taşıdık.**

Şimdi görevimiz, düzenden hoşnutsuz, sömürülen, ulusal, sınıfsal, cinsel baskı altında tutulan işçi, işsiz, sendikalı, sendikası, sigortalı, sigortasız, genç, yaşlı, kadın, erkek, çocuk alanlara taşıdığımız (sendikal bürokrasiye rağmen) kitleleri **ÖRGÜTLEMELİK, ÖRGÜTLEMELİK, ÖRGÜTLEMELİK.** Denebilir ki, bir seferde anladık neden üç kez? Bilince çıkarmak, bunun yoğunlaşmasına girmek, eksikimizi görerek doğru yöne-

lime girmek, politikada derinleşmek için.

Bizler olayları, olguları, gelişmeleri değerlendirirken her zaman **enternasyonal proletaryanın tecrübesi, birikimi ve normlarını** kıstas almalıyız. Son yıllarda YDD politikalarına bağlı olarak burjuva yaşamın ifadesi olan bireyci yaşam tarzı genel olarak kolektif yaşamı tehdit etmektedir. Bizler biliyoruz ki; her şey diyalektik olarak karşıtlarıyla mücadele ederek güçlenir. Buradan hareketle, DDSB'liler olarak kendimizi doğal denetçi olarak görmeli, hatalara, eksikliklere karşı her zaman uyanık olmalı ve bulunduğumuz her alana sınıf ideolojisini, kültürünü tesis etmeli, iradi olarak kendimizden başlayarak kolektif, örgütlü yaşamı hakim hale getirmeliyiz. **Kitlelerden kitlelere politikamızı canlılıkla işletmeliyiz.** Unutmayalım ki "devrim kitlelerin eseri". Ve bizim esas aldığımız **Sınıf Sendikacılığı çizgimizin de harcı, hamuru ve tuğlası kitlelerdir.** Bu nedenle, her bir DDSB'li emekçi kitleleri örgütlemeye, mücadeleye sevk etmede ciddi bir yoğunlaşmaya girmelidir. Omuzlarındaki tarihsel misyonu yerine getirmeli, kan, can, yoğun emek bedeli yaratılan değerleri tüketme değil, değerleri arttırma, çoğaltma mücadelesinde yoğunlaşmalıdır. ☆ Örgütlen, örgütle, örgütleneelim! ☆ Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Emperyalizmin küresel saldırısına karşı;

Dünyada ve Türkiye'de 1 Mayıs

Türkiye

Işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs, tüm dünyada coşkuyla kutlandı. Birçok ülkede alanlara çıkan işçi ve emekçiler emperyalizmin küresel saldırılarına karşı enternasyonal direnişlerle yanıt vererek, sorunlarını ve taleplerini haykırarak yeni bir dünyaya olan özlemlerini ifade ettiler.

ALMANYA

1 Mayıs Almanya'nın birçok şehrinde ve bölgesinde kutlandı. 1 Mayıs gösterilerine yerli ve yabancı bir milyona yakın emekçi katıldı.

1 Mayıs gösterilerinin merkezinde "İşsizliğe karşı mücadele", "Herkes iş", "Gençlere eğitim", "Yerli ve yabancıların birlikte yaşamaları ve mücadele etmeleri" talepleri vardı.

JAPONYA

Japonya da bu yılki gösterilerin ana teması **işsizliğe karşı mücadele oldu**. 1070 şehir ve kasabada düzenlenen mitinglere iki milyona yakın işçi katıldı. Yüzlerce kentin ana noktalarında bir araya gelen işçi ve emekçiler, işsizlik oranının ülke tarihinde hiç bu kadar yüksek olmadığına dikkat çekerek iş güvencesi talebini yükseltti-

Dünya

ler. En büyük eylemlerden biri başkent Tokyo'da gerçekleştirildi. Mitinge yüz binden fazla işçi katıldı.

RUSYA

Rusya'nın başkenti Moskova'da yapılan yürüyüşlere yüz binlerce kişi katıldı. Sendikaların kent merkezindeki Tverskaya caddesinde yaptıkları yürüyüşe yirmi bin işçi katıldı. Sendikacıların gösterisinde "İş, ücret, sosyal güvence" gibi sloganlar öne çıktı.

ENDONEZYA

İşçi ve emekçilerin ağır şartlarda emek kavgası verdiği Endonezya'da 1 Mayıs, bu yıl üç-

ret artışı talebinin dile getirildiği gösterilerle kutlandı. Düzenlenen eylemlere birçok sektörden binlerce işçi iş bırakarak katılırken başkent Cakarta'da parlamento binası önünde yürüyüş düzenlendi. Eylemlerin en önemli talebi **ekonomik krizin ardından eriyen işçi üç-**

rinde taşıdı.

İNGİLTERE

1 Mayıs İngiltere'nin başkenti Londra'da alışılmadık biçimde kutlandı. Ortak eylem düzenleyen beş bin işçi ve sendikacı ile onbeş binden fazla çevreci ve anarşist, şehir merkezinde büyük bir anti-kapitalist gösteri düzenlediler. Bir araya geldikten sonra yürüyüşe geçen kitlede gençlerin ezici çoğunluğu dikkat çekti. Bir grup göstericinin bir McDonald's lokantasına saldırması ile birlikte aradıkları fırsatı bulan polisler, saldırıya geçti. Saldırı sırasında çok sayıda kişi yaralandı. Bir polis aracı tahrip edilirken çok sayıda mağaza da zarar gördü. Bu arada çevreci gruplar parlamento meydanını işgal ederek, betonları söktü ve getirdikleri topraklarla çiçek ve bitkileri diktiler. **Çevrecilerin bu eyleme "gerilla bahçivanlığı" adı verdiği öğrenildi.** Londra'daki 1 Mayıs eyleminin 1970'lerin sonundan bu yana görülen en kitlesel eylemlerden biri olduğu belirtiliyor.

FRANSA

Fransa'da kapitalizm karşıtı yaklaşık 40 dernek 1 Mayıs kutlamaları çerçevesinde Paris Borsası önünde gösteri yaptılar. **İşsizlikle Mücadele Derneği, Köylüler Federasyonu ve Toprak Gönüllüleri** başta olmak üzere çok sayıda kitle örgütü, borsa önünde yapılan gösterilerde küreselleşmeye karşı çıktılar. Göstericiler, **spekülatif kazanç sağlayanların gelirlerine biran önce ek vergi konulmasını istedikler.**

FİLİPİNLER

Asya ülkesi Filipinler'de 1 Mayıs için sokaklara çıkan binlerce işçi, polisin terörüyle karşılaştı. 1 Mayıs kutlamaları çerçevesinde gösteri yapan binlerce işçiye cop ve tazyikli su ile saldıran polis, on kişiyi yaraladı. Görgü tanıkları poli-

Ezilen halkların enternasyonal dayanışmasını yükseltelim!

sin, başkent Manila'daki Başkanlık sarayı yakınında toplanan ve Devlet Başkanı Joseph Estrada'nın istifasını isteyen onbeş bin işçiye saldırdığını belirtti. İşçiler, saldırıya taşlarla karşılık verdi.

BULGARİSTAN

Bulgaristan'da resmi bayram olan 1 Mayıs'ta ülke genelinde hükümeti protesto gösterileri düzenlendi. Başkent Sofya da, düzenlenen ve on bin kişinin katıldığı mitingte Başbakan Kostov istifaya davet edildi. "Fakir insan özgür olamaz", "korku ve rüşvete hayır", "NATO dışarı" yazılı pankartlar taşındı.

ÇEK CUMHURİYETİ

Başkent Prag'ta yirmi bin kişi 1 Mayıs'ı kutladı. Gösterilerde Devlet Başkanı Vaclav Havel AB'ye adaylık siyasetinden ötürü suçlandı. AB'ne girmenin fiyat artışları, işsizlik ve toplumsal istikrarsızlık anlamına geldiği vurgulanarak "AB uluslar arası sermayeye hizmet etmekten başka bir şey değildir" denildi.

TÜRKİYE'DE

1 MAYIS

ANKARA

Ankara garı önünde sabah saatlerinde toplanan binlerce emekçi, alkış ve sloganlar eşliğinde Sıhhiye Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Bir grubun taşıdığı Stalin, Lenin, Marks, Engels, İbrahim KAYPAKKAYA fotoğraflarının olduğu pankartı, polis almamak istemesi üzerine kısa süreli bir arbede yaşandı. Kortejdekiler yol boyunca "Yaşasın 1 Mayıs", "IMF defol, bu memleket bizim", "Çeteler halka hesap verecek", "Yaşasın sınıf dayanışması" ve "Gelecek bizimle özgürleşecek" sloganlarını attılar. Emekçiler Sıhhiye alanına davul-zurna eşliğinde halay çekerek girdiler.

İZMİR

1 Mayıs işçi bayramı, İz-

mir'de de coşkulu törenlerle kutlandı. Emek Platformunun oluşturduğu kortej, Mustafa Kemal Bulvarı'ndan Cumhuriyet Alanı'na yürüyüşe geçti. Onbine yakın kişinin katıldığı yürüyüş boyunca "Yaşasın 1 Mayıs", "Yaşasın işçilerin birliği" sloganları atıldı.

TRABZON

Emekçilerin birlik ve dayanışma günü Trabzon'da da kitlesel gösterilerle kutlandı. Eyleme çeşitli sendika, parti ve Karadeniz Teknik Üniversitesi öğrencileri katıldılar. Katılımcılar sık sık "Yaşasın 1 Mayıs", "Kahrolsun IMF, Bağımsız Türkiye", "İşçi, memur el ele genel greve" sloganları attılar. Üniversite öğrencileri ile polis arasında çıkan tartışmada on öğrenci gözaltına alındı.

ARTVİN

Artvin'in Hopa ilçesindeki kitlesel gösterilere Artvin ve Rize'den sendikalar, bazı siyasi partiler ve demokratik kitle örgütleri katıldılar. Burada yapılan konuşmalarda her türlü sömürüye karşı çıkılacağı belirtildi.

İSKENDERUN

İskenderun'da da 1 Mayıs yaklaşık iki bin kişi tarafından kutlandı. Katılımcılar "İSDEMİR halkındır, halkın kalacak", "Kahrolsun IMF, yaşasın Sosyalizm" sloganları attılar.

DIYARBAKIR

Diyarbakır'da 1 Mayıs'a izin verilmemesi üzerine, Türk-İş Yedinci Bölge Temsilciliği'nde bir araya gelen işçi ve memur sendikaları adına yapılan açıklamada emekçiler olarak bu bayramda kutlama yapılamasa bile, gönüllerinin diğer yerlerde kutlama yapan dostlarla birlikte olduğu ifade edildi.

GİRESUN

'80 AFC'si sonrasında ilk kez 1 Mayıs kutlandı. İlk yarattığı coşkunlukla emekçiler alanlarda taleplerini haykırdılar.

SAMSUN

Valiliğin yasaklamasına karşı, yapılan itiraz sonucu Samsun'da İdare Mahkemesi'nin verdiği karar sonucu 1 Mayıs kutlamaları yapıldı. Cumhuriyet Meydanında sona eren yürüyüşe sendikalar, DKÖ'ler ve çok sayıda yurttaş destek verdi.

İSTANBUL

İstanbul'da Abide-i Hürriyet Meydanı'nda yapılan mitingde elli bin işçi ve emekçi katıldı. Hükümetin IMF direktifli politikaları ve cezaevlerine yönelik Hücre tipi uygulamaları protesto edildi. İki kol üzerinden yürüyüşe geçen işçiler, memurlar, kadınlar, çocuklar, öğrenciler, avukatlar, mimar ve mühendisler, yazarlar ve gençler talepleriyle alanda birleştiler.

MALATYA

Önceki yıllara oranla coşkun, direngenliğin ve kitleselliğin daha fazla olduğu, devletin kolluk güçlerini şaşırtan bu 1 Mayıs'ta sık sık "Yaşasın 1 Mayıs!", "Sahte sendika yasasına hayır!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "Dersim şehitleri ölümsüzdür!", "MAI, IMF, Tahkim, kahrolsun emperyalizm!" sloganları militan bir şekilde atıldı.

BURSA

Yoğun polis ablukası altında kutlanan 1 Mayıs mitinginde alanda, yüksek binaların çatılarına nişancı özel timlerin yerleştirilmesi dikkat çekti. Özelleştirmeyi ve F Tipi hücre yapımını protesto sloganları bu mitingde yoğun bir şekilde dile getirildi.

URFA

20 yıl aradan sonra ilk kez gerçekleştirildi. Emperyalizmi protesto eden ve halkların kardeşliğini haykıran sloganlar miting boyu dinmedi.

DERSİM

Dersim merkezinde valiliğin 1 Mayıs'ı yasaklamasına rağmen, binlerce emekçi sokakları zaptetti. Tüm engellemelere rağmen, biraraya gelen 3500 kişi "Baskılar bizi yıldırılmaz!" sloganlarıyla 1 Mayıs'a sahip çıktılar.

Emperyalizmin küresel saldırısına karşı;

Sürgündekiler geri dönene kadar eylemlerimizi sürdürmeliyiz

Dünyada estirilmeye çalışılan neo-liberal emperyalist politikalar sonucunda ülkemizde de devlet yapısal olarak yeniden şekillendirilmek istenmektedir.

Yeni Dünya Düzeni (YDD) adı altında geri bıraktırlmış ülkelerde sözde de olsa kamu yararına faaliyet gösteren karlı montaj sanayine dayalı işletmeler, yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarımız emperyalist sermayeye fütursuzca sunulmaktadır.

PTT işkolumuzda ülkemizin en karlı işletmesi olan montaj teknoloji ürünü olan Telekom özelleştirilerek, emperyalist sermayeye ve yerli işbirlikçilerine devlet eliyle peşkeş çekilmiştir.

En verimli ve en karlı kamu iktisadi işletmesi olan, altyapısı oluşturulmuş bir kurumu satmışlardır. Yıllarca halkımızın vergileriyle oluşturulan kurum, kamu yararı gözetilmeden halkımızdan üretilen telefon hizmetlerinin, telefon fatura bedellerinin maliyetinden yüksek bedellerle trilyonlar kazandırılmıştır. Maliye Bakanlığı bu durumlara getirilen Telekom'u bir çırpıda özelleştirmek için yasal, anayasal engelleri kaldırarak düzenlemeler yapmıştır. Telefon ve telgraf yasasını değiştirerek anayasal ve hukuksal hiçbir engel bırakılmadan IMF ve Dünya Bankası emirleri ile emperyalist efendilerine, düzene hükümet edenler Davos'ta, Dünya Ekonomik Forumu'nda övgülerle sunmuşlardır. Özelleştirmelerin devam edeceğini gururla ifade etmişlerdir. Kendi ülkelerinin halklarının geleceğini karartma ve çalışanlarının köleleşmesi yarışına girmişlerdir.

Bütün bu özelleştirmelerin gerisinde, talan, yağma ve hırsızlık, işsizlik yatmaktadır. Bunun örneğini dünyada ve ülkemizde görmekteyiz. Özelleştirilen, emperyalist sermayeye peşkeş çekilen çimento sanayinin özelleşmesinde, yüzbinlerce insanın işsiz kalması TEDAŞ, TOFAŞ, TELETAŞ, NETAŞ, SÜMERBANK, PETLAS, AK-

TAŞ gibi işletmeler emperyalist sermaye ve işbirlikçilerine satılmıştır. Sonuç olarak halkımız daha pahalıya hizmet tüketmektedir. Çalışanlar ve işçi sınıfı işini kaybetmiştir. İşinde kalanlar

ise daha zor, ağır koşullarda çalışmaktadır. Bu işletmelerin özelleştirilmesi, sendikasızlaştırmak, çalışanları örgütsüzleştirmek, sosyal haklarından ve ekonomik haklarından mahrum bırakmaktır.

Emekçi dostlar; ülkemizi talan ve yağmalamak isteyen kan emici emperyalist sermayeye ve işbirlikçilerine izin vermeyelim. Özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya, sendikasızlaştırmaya hep birlikte izin vermeyelim.

Yeni Dünya Düzeni politikaları emperyalist politikadır. Sömürü kan ve gözyaşı demektir. Emperyalist politikalar ve işbirlikçilerinin düzeni kağıttan kaplandır. Proletaryanın isyan ateşi ile yerle bir olacaktır. Dostlar; özelleştirme ile birlikte işkolumuzda sendika yönetici ve üyelerimize devlet eliyle sürgün, tehdit saldırıları başlamıştır. Bu sürgün ve saldırılar tesadüf değildir. Çok bilinçli ve amaçlı saldırılardır. Biz biliyoruz ki özelleştirilen kurumlarda çalışanları örgütsüzleştirmek ve sendikasız bırakarak istedikleri gibi yönetmeyi amaçlamaktadırlar. Buraları dikensiz gül bahçesi yapmak istemektedirler. Buna çalışanlar izin vermeyecektir.

ler ki biz halkız, **üreten biziz yöneten de biz olacağız!**

Haber-Sen yönetimine yönelik sürgünlere karşı çeşitli eylemliliklerimiz gerçekleşmiştir. Basın açıklamaları, basın toplantıları örgütlü olduğumuz yurt çapında gerçekleşmiştir. **5 Nisan**'da İstanbul'da hükümet partilerine (DSP, MHP, ANAP) yönelik parti il genel merkezlerine siyah çelenk koyarak eylem gerçekleştirilmiştir. Yine **14 Nisan Cuma** günü saat 12:30'da Ankara'da Ulaştırma Bakanlığı'na siyah çelenk konularak eylem gerçekleştirilmiştir. Genel Müdürlük ve Bakanlık sürgünleri gerçekleştirdiğinden dolayı protesto edilmiştir.

Bu eylemden sonra Ulaştırma Bakanı Sayın (!) Enis Öksüz Haber-Sen Yöneticileri ve üyelerine (21 Kişi) sürgün edilenler hakkında mesnetsiz ve yersiz saldırılarda bulunarak, 15 Nisan 2000 tarihli Cumhuriyet gazetesindeki demecinde "sendika yöneticileri ve sürgün edilenlerin hepsi anarşist ve terörist" diyerek, biz sendikacıların ve üyelerimizin öfkesine maruz kalmıştır. **Sürgünlerin geri alınması için önümüzdeki süreçte üretime gelen gücümüzü birlik-**

te kullanacağız. Ayrıca Ulaştırma Bakanı Enis Öksüz hakkında suç duyurusunda bulunarak, tazminat (5.000.000.000) davası açmış bulunmaktayız. Bakanı bu iddialarını ispata davet ediyoruz. Eğer ispatlayamıyorsa derhal istifa etmesini Haber-Sen yönetimi ve üyeleri olarak istiyoruz. Keza bakanın bu mesnetsiz ve ispatsız açıklamalarından dolayı üyelerimiz faks çekerek bakanın istifasını istemişlerdir. Başbakan'a da aynı doğrultuda faks çekerek, kabine üyesi bakanın istifasını istemesini istemişizdir.

Dostlar emekçiler; **biz sınıf sendikacılığını savunarak iş kollarında sınıfa yönelik her türlü saldırıya ve sömürüye karşı omuz omuza mücadele etmeyi görev bilmeliyiz. Bütün sürgünler geri alınmaya kadar ısrarla mücadeleye devam etmeliyiz.** Düzen sahipleri biz sendikacıları sürgün ederek kitlikle bütünleşmemizi ve bizleri etkisiz kılmayı istemektedir. Buna asla izin vermemeliyiz. Tüm sürgünlerimizi sendikal yönetim görevlerinde görmeliyiz ve hatta ısrarla teşvik etmeliyiz. **Sürgünleri geri getirinceye kadar bütün eylemliklerimize hız vermeliyiz.**

Haber-Sen Genel Başkanı **İsmail Çınar**, Kütahya'dan, Genel Sekreterimiz **Hıdır Yavuz**, Bolu'dan, eski yönetici **Süleyman Çiçek** Kırklarelinden ve Konya'dan sürgün edilenler, İzmir'den, Giresun'dan il içi ve il dışı tüm sürgünler geri dönene kadar mücadele edip sürgün olanlara sahip çıkmaya devam etmeliyiz. Açığımız yürütmeyi durdurma davası devam etmektedir. Emekçiler, dostlar; sonuç olarak özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya, sendikasızlaştırmaya, sürgünlere karşı sınıf sendikacılığı perspektifi ile karşı koymalıyız. Sorunlarımızı sahiplenip, mücadele azmiyle hepimize saygı ve sevgilerimi sunarken diyorum ki

☆ Gelecek Ellerimizdedir!
☆ Yaşasın Haber-Sen!
☆ Yaşasın Sınıf Dayanışması!
☆ Birlik Mücadele Zafer!
Haber-Sen'den DDSB'li bir emekçi

Ezilen halkların enternasyonal dayanışmasını yükseltelim!

Emperyalizmin küresel saldırısına karşı, ezilen halklar enternasyonal direnişi örüyor

IMF ve Dünya Bankasının emirlerini kesintisiz yerine getiren 57. hükümetin, emekçi halka saldırıları artarak devam ediyor. Bir yandan ülkenin zenginliklerini emperyalistlerin daha rahat sömürebilmesi için tahkim yasası çıkarılırken, diğer yandan da emekçilerin ağır bedeller ödeyerek kazanmış oldukları kısmi hak ve özgürlüklerini tamamen yok etmek için; çalışanlara mezarda emeklilik, taşeronlaştırma ve özelleştirme saldırıları ile emekçiler hareketsiz kılınmak isteniyor. Önümüzdeki süreç toplu sözleşmeler dönemi. **İsten atma tehditleri ile toplu sözleşmelerde sıfır zamlar dayatılıyor.** Cezaevlerinde gerginlikler yaratılarak devrimci tutsakların iradesi teslim alınmak isteniyor. Onlarca bedeli kanla ödemiş devrimci tutsaklar üzerinde estirilen terörle, hücre tipi cezaevleri olgusu hayata geçirilmek isteniyor. Devlet İstatistik Enstitüsü hesaplamalarına göre kişi başına düşen ulusal gelir 2.800 dolar düzeyinde. Kürt sorununda imha ve inkara dayalı politikalar çok yönlü sürdürülüyor. Aydınlar, yazarlar ve düşün insanları üzerindeki baskı alabildiğine yoğunlaştırılıyor.

Egemenlerin perde önündeki temsilcileri cumhurbaşkanlığı seçimi ile varolan sorunları kamuoyunun dikkatinden, gündeminden düşürme çabaları ile uğraşıyorlar. Ülkenin son elli yıllık yönetiminde önemli paya sahip olan S. Demirel'in kitleler nezdindeki düşmüş profiline rağmen, görev süresinin uzatılması formülü **çeşitli iç ve dış gelişmeler nedeni ile tutmayınca, yeni arayışlara girdiler.** Sonuçta ister TBMM'nin içinden, isterse dış-

sından seçilsin seçilen kişi işçi ve emekçileri temsil etmeyecek. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının yeni temsilcisi olacağından bizler için sonuç değişmeyecek. **Egemenlerin kendi aralarındaki dalaşmada belirleyici klik MGK ve devletin gizli güçleri kimi işaret ederse yeni bir yedi yıl için, halka rağmen yeni bir Cumhurbaşkanı seçilecektir.**

Şu sıralar Avrupa'dan AB adına milletvekilleri, bakanlar, heyetler gelip gidiyor. AB'ye aday üyeliğe kabul edilen Türkiye içteki sorunlarını çözmeyince geniş halk yığınlarını, "AB'ye girsek insan hakları, demokratikleşme v.b alanlarda gelişmeler olacak" masalı ile aldatarak, nefes alma olanağı sağlıyor. ABD, İsrail, Türkiye üçlü askeri ittifakı ile Avrasya komplosuna gırtlığına kadar batmış olan bir ülkenin, AB'ye girmesi **emperyalistlere teslim olmanın ötesinde** bir anlam taşıyor bizler açısından. AB'ye girmekle "demokratikleşeceğiz" iddiası boş bir hayaldir. **Emperyalizmin daha fazla kar tutkusu insanlığı yıkıma sürüklüyor.** Emperyalist ülkelerin atığı konumundaki nükleer enerji santralleriyle geri bırakılmış ülke halklarına ölüm dayatılıyor. Kısacası **AB asalak, çürüten kapitalizmin sömürü ve talan birliğidir.**

Birkaç ay önce Seattle sokaklarını dolduran binlerce emekçinin başkaldırısı ve emperyalistlerin kendi aralarındaki çelişkisi sonucu Dünya Ticaret Örgütü'nün toplantıları başarısızlıkla sonuçlandı. IMF ve Dünya Bankası'nın Washington'daki ilkbahar toplantılarını on binlerce emekçi "IMF artı Dünya Bankası eşittir: Yüzlerce zengin, milyonlarca yoksul" sloganı ile pro-

testo ettiler. Önümüzdeki günlerde Prag'da yapılacak IMF-Dünya Bankası toplantılarını protesto için bu günden hazırlık yapılıyor.

Nisan ayının ortalarına doğru Bolivya'da hükümetin su fiyatlarına zam girişimi ile başlayan ve 90 günlük olağanüstü hal ilanıyla daha da körüklenen olaylar sürerken Cental Obrea işçi sendikası (COB), genel grev ilan ederek, halkı sivil itaatsizliğe çağırdı.

Sokaklar, alanlar ısınıyor. Gerek ülkemizde gerekse dünyada yaşanan bu gelişmeler sınıflar mücadelesinden ayrı düşünülemez. Sermayenin bu topyekün saldırılarına karşı dünya proletaryası, gerek tek tek, gerekse enternasyonalist anlamda bir karşı duruş önüne koymak zorundadır. **Bu karşı koyuşun öncüleri sınıf bilinciyle donanmış komünist partiler ve onların kadrolarıdır.** Sermayenin egemenliğine karşı ortak mücadele araçları yaratılabileceği, uzun tarihsel mücadele deneylerinin ışığında mümkündür. Bunun nüveleri dün de vardı, bugün de vardır. Gerek dünyada, gerekse ülkemizde umut veren gelişmeler yaşanmaktadır. Her ne kadar bu gelişmeler medyada çarpıtılarak verilse de yönetenlerin pek de rahat olmadıkları gün gibi ortadadır. Gücünü sınıf mücadelesinin engin deneyimlerinden alan işçi sınıfı ve emekçilerin bütün ihanet ve geri duruşlara rağmen, tabandaki uyanışı er-geç **doğal mecrası ile birleşerek özgür geleceğe doğru yol alacaktır.**

Yapılan araştırmalara göre ülkemizde faal olarak faaliyet yürüten 75-80 bin dernek ve benzeri demokratik kitle örgütü bulunmaktadır. Bu örgütlerin asıl işlevlerinden uzak ve sistemin birer stepnesi konumuna düşmeleri bilinçli bir tercihtir. Kurtuluşunu işçi sınıfının kurtuluş mücadelesinde gören bütün birey ve kurumların, yerel örgütlenmelerden başlayarak, genel örgütlenmelere doğru bir emekten yana yeniden yapılanma sürecine girmeden, sisteme muhalif olmalarını beklemek boş bir hayal olmaktan öteye geçmez. **Sağlam ve diri örgütlenmeler yaratmak zorundayız.** Sendikaların ülkemizdeki konumu gün gibi ortadadır. Bu yapıları ile sınıfa yabancılaşmış, sistemin bir yedek gücü haline gelmişlerdir. Toplu sözleşme dönemlerinde yürüttükleri sınırlı ekonomik talepli çıkışlarla sendikacılık yapılabileceği sanılmıştır. Bu yanlışların sonucu olarak birçok sendika sağcılaşmış, birçok sendika genel merkezi ve şubeleri faşist ellere geçmiştir. Sendikaların bir sınıf okulu olduğu gerçeği gözardı edildiği müddetçe bu savrulmalar devam edecektir. Bu olumsuz gidişi tersine çevirmek bizim ellerimizdedir. Marksist-Leninist sınıf bilincinin ve örgütlenme tarzının hayata geçirilmesi için uzun erimli bir mücadeleyi göze alabilmeliyiz. **Bedeli ödemiş her kavganın şafağında er-geç o güzel geleceğe mutlaka ulaşacağız.**

İşten atma tehdidi, sendikalaşmayı engelleyemeyecek!

Adını daha çok iş kazaları ve gemi patlamaları ile kamuoyuna duyuran Tuzla Tersaneler Bölgesi şimdi ise direnişlerle anılmaya başladı.

Binlerce işçinin sendikasız, sigortasız, her türlü sosyal güvenceden yoksun günde 10-12 saat boyunca çalıştığı, taşeronlaşmanın ve taşeron işçiliğinin yaygın olduğu Tersanelerde işçiler ARTIK YETER! diyorlar.

Türkter ve Tuzla Tersanecilik ve Turizm A.Ş. işyerlerinde çalışan işçiler DİSK-Limter-İş Sendikası'nda örgütlenmeye başladılar. **İşçiler bu iki işyerinde de sendikal yetki alacak sayıya ulaştılar.**

Durumdan haberdar olan patron işçilerine aylardır ödemediği birikmiş alacaklarını hemen ödemeye başladı. Patron bu oyununa kanmayan 136 işçiyi işten çıkardı. İşçiler, direnmekten başka çarenin olmadığını biliyorlardı. Patronun türlü aldatma ve hilelerine rağmen bir grup işçi yine de bu oyunlara kanmadı ve diren-

meye başladı.

Tuzla havzasında Deri işçilerinden sonra tersane işçilerinin de sendikalaşmak için yürüttükleri mücadele bölge emekçileri arasında da büyük bir coşku ile karşılandı. Tersane işçilerine destek ziyaretleri-

ne ilk koşan deri işçileri oldu. Çünkü deri işçileri ve Deri-İş Tuzla, bölgede sürdürülen sendikal mücadelede **dayanışmanın ve destek ziyaretlerinin öneminin herkesten daha fazla bilincindedir. Kazanmak için sınıf dayanış-**

masına duyulan ihtiyacı Tuzla işçileri iyi bilmektedir. Bu nedenle bugüne kadar olduğu gibi nerede bir direniş, nerede bir mücadele varsa gücü oranında destek sunmaya özen gösteren Tuzla Deri-İş, Limter-İş'in havzada verdiği mücadeleye desteğini sürdürecektir.

Yapılan çağrılara uyararak hemen desteğe koşan Tuzla Deri-İş, 18 Nisan günü yapılan basın açıklamasına da kitlesel olarak katılmış ve "Sendika hakkımız söke söke alırız" pankartının arkasında "Tersane işçisi yalnız değildir", "Yaşasın sınıf dayanışması" dövizlerini de açarak sınıf dayanışmasının somut bir örneğini göstermiştir.

Sloganları ile basın açıklamasının yapıldığı alana giren deri işçilerinin önünü kesip pankartını almaya çalışan polis, deri işçilerinin direnci karşısında geri adım atmak zorunda kaldı.

☆ Yaşasın sınıf dayanışması!
☆ Birlik-mücadele-zafer!

Asil Deri'de işçi kıyımı da, direniş de sürüyor

Kayseri Develi'de kurulu Asil Deri işyerinde örgütlenme çalışmalarını tamamlayan ve 280 işçiden tamamını sendikalı yapan Deri-İş Sendikası'nın bu faaliyetini haber alan patron, önce 80 işçinin işine son verdi. Geri kalan 200 işçiyi de istifa etmeye zorladı. İşçiler istifa etmemekte kararlı davranınca, geri kalan işçileri de işten atan patron çevre köylerden işçi toplamaya başladı.

Direnin başladığı günlerde Deri-İş Sendikası Genel Başkan Vekili Musa SERVİ'nin de içinde bulunduğu 43 işçi jandarma tarafından gözaltına alındı. 24 saat gözaltında tutulan Musa SERVİ ve işçiler, savcılık tarafından serbest bırakıldılar.

Patron MHP'li kimliğini kullanarak işçiler üzerinde baskı kurmaya çalışıyor. MHP'li Belediye ve ilçe yönetimi de doğrudan sendikal örgütlenmenin önüne geçmek için yoğun bir çaba içindeler. İşçilerin meşru, demokratik haklarını kullanmalarını engellemek için sendikayı yasadışı bir güç gibi göstermeye, sendikacıları da "karanlık ve çıkarıcı kişiler" ve sendikalaşmayı da "bu kişilerin oyunlarına gelmek" olarak göstermeye çalışıyorlar.

İşçiler ayda 60 milyon maaşa çalıştırılmakta. İşyeri askeri kışla gibi idare edilmekte ve hatta buradaki baskıların askeri kışlalarda bile uygulanmadığı dile getirilmektedir. İşçiler bu **baskılara dur demek için örgütlenmeye giriştiler.**

İşçiler direnmekte kararlı, sendikaları sahip çıktıkça direneceklerini söylüyorlar.

Daha şimdiden Develi Asil Deri işçilerinin direnişleri ile anılır oldu.

Nitekim sendikalardan Asil Deri işçileri ile dayanışmak için mesajlar gelmeye başladı. Yol-İş, Tez Koop-İş ve Tek-Gıda İş sendikaları Yönetim Kurulları kamuoyuna ayrı ayrı yaptıkları açıklamalarla Deri-İş'in Asil Deri'de yürüttüğü mücadeleyi desteklediklerini belirttiler.

Ezilen halkların enternasyonal dayanışmasını yükseltelim!

Türk-İş nereye yürüyor?

Kompradorlardan dilenmeyelim; işçi sınıfının gücüne güvenelim!

Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun 11 Nisan 2000 tarihli toplantısında sınıfın beklentilerine uygun bir eylem tarzı ortaya koyamayan Türk-İş yönetimi, 1 Mayıs öncesi Ankara yürüyüşü kararı aldı. 24 Nisan günü ülkenin sanayi merkezlerinden profesyonel sendikacıların başlatacağı Ankara yürüyüşü tabandan gelişen öfke ve tepkiyi yumuşatmaya yönelik bir girişimdir. Bu göz boyama

amaçlı eylemin tam da 1 Mayıs'ın hemen öncesine getirilmesi ve sendikal kadroların toptan bu eyleme dahil edilmeleri ve her şubeden mutlaka 5 yöneticiyi zorunlu tutmaları dünya işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın coşkuyla kutlanmasının önüne geçmek ve etkisini azaltmak amacını taşımaktadır.

Görevi 1 Mayıs'ta işçi sınıfını meydanlara taşıyarak, kompradorların saldırılarına karşı güçlü bir karşı koyuşu örgütlemek olan Türk-İş yönetimi, bunun yerine sınıftan kopuk bir avuç sendika bürokratinin göstermelik şovlarına dönüştürmeye çalışıyorlar. Bu sözde eylemin somut bir talebi ve hedefi yoktur.

Temmuz-Ağustos aylarında mezarda emeklilik yasası için meydanları dolduran yüzbinlerin enerjilerini en son Ankara mitingi ile boşaltan ve hiçbir somut kazanım elde etme-

den tıptış tıptış geri gönderen Türk-İş yönetimi ve buna alet olan Başkanlar Kurulu, bugün profesyonel kadrolarla yürüyerek sorunlara çözüm arıyor. Dün 500 binlerle alınamayanı (doğrusu alınmak istenmeyeni) bugün 1000-1500 kadro ile almaya çalışıyorlar.

Temmuz-Ağustos eylemliliğinin yarattığı muazzam kitle desteğini hükümetle uzlaşarak pazarlayan Türk-İş yönetimi, arkasından yüz binlerce işçi-emekçiyi Ankara'ya çağırarak öfkelerini boşalttı. Bugün de yapılmak istenen aynı şeydir. Çünkü yakın zamanda yeni yeni yasal düzenlemelerle **sağlıkta, enerjide, iletişimde, ulaştırma** alanlarında özelleştirmeler kapıda bekliyor. Türk-İş bugünden işçilerin gücünü ve enerjisini harcayarak, yarına bir şey bırakmak istemiyor.

Ayrıca yakın zamanda Ankara yürüyüşü tarzı medyatik eyleme hem Birleşik Taşıma-

cılık Sendikası ve hem de Koçeli Sendikalar birliği başvurmuş, yalnızca temennilerini ileterek geri dönmüşlerdir.

Bugün parça parça ve hedefi bulanık eylemler ortaya koyarak hem işçilerin enerjisini ve hem de sendikaların kasalarını boşaltmaya çalışan sendika ağalarına karşı mücadele etmek her zamankinden daha fazla önem taşımaktadır. **Sınıfın oylanmaya değil, kazanmaya ihtiyacı var.**

Siyasal iktidarın hazırlıkları en son noktaya gelmiş durumdadır. Bakan Okuyan; "İki ay içinde yasaları çıkarmazsam istifa eder, giderim" diyerek Türk-İş'e resti çekmiştir. Türk-İş Genel Başkanı, hala hükümetten görüşme taleplerinde bulunmaktadır. Kimse-nin kendisini kaale aldığı yoktur. Çünkü işçi sınıfının gücü sermaye karşısında hissettirememiştir. Egemen sınıfların işçi sınıfına karşı son yıllarda yürüttüğü tüm politikalarına

en büyük desteği Türk-İş vermiştir.

Bugün yapılması gereken Ankara yollarında yolculuk yapmak değildir. Sonuç alıcı eylemlere başvurmalıdır. Bu da ancak üretim gücünün kullanılması ile mümkündür. Bunu yapması da Türk-İş'in siyasal iktidarın koltuklarının altından çıkmasına bağlıdır.

Türk-İş Ekonomik Sosyal Konsey'den (ESK) ve adına "Sivil İnisiyatif"

denilen 5'li inisiyatiftan derhal çekilmeli, siyasal iktidarın kollarının altına girmek yerine işçi sınıfının gücünü kendisine esas almalıdır. Bütün bunlar da öncelikli olarak Türk-İş yönetimini oluşturan sendika ağalarını çörekledikleri koltuklarından atmamakla mümkün olacaktır.

Türk-İş yönetiminin 1 Mayıs'ın içini boşaltmaya yönelik çabalarına karşın Türk-İş içinde sınıf duyarlı sendikalar ve sendikacılar, 1 Mayıs hazırlıklarına önem vermiş ve kitlesel olarak 1 Mayıs'a katılmıştır. **Deri-İş, Belediye-İş, Genel-İş, Lastik-İş ve Tümtis** bu sendikalar arasındadır.

Emperyalizmin bütün yüzünde işçilere-emekçilere yönelik saldırılarına karşı 2000 yılı 1 Mayısı bütün kıtalarda emperyalizme güçlü bir şamar olmuştur.

☆ Yaşasın işçi sınıfının birliği ve mücadelesi!

☆ Birlik-mücadele-zafer!

Emperyalizmin küresel saldırısına karşı;

BASINA VE KAMUOYUNA

Patronlar cephesinden koro halinde bir ses yükseliyor.: Sendikalar işçileri keyfi olarak greve sürüklüyor.

Bir süre önce Sabancı, hükümeti uyarılmış ve “Sendikalar penceresi açık, oradan soğuk geliyor, açık olan bu pencereyi kapatın” şeklindeki sözleri basına yansımıştı.

12 Eylül’de de TİSK Başkanı Halit NARİN: “Şimdi gülme sırası bize geldi” diyerek 12 Eylül’ün gerçekleşme nedenini bir cümle ile ifade etmişti.

Bugünkü gazetelerde, bugünün TİSK Başkanı Refik BAYDUR: Lastik işçilerinin keyfi olarak greve gittiklerini iddia ederek buna izin vermeyecekleri tehdidini savurmakta, buna karşılık işkolu barajlarını öne sürmekte, bu anti-demokratik yasanın arkasına sığınmaktadır.

TİSK Başkanı Refik BAYDUR “Türkiye’de %10 barajını aşan sendika sayısının 10’u geçmeyeceğini” belirttikten sonra “Bu sahtekarlığa, bu düzenbazlığa müsaade etmemeliyiz” dedikten sonra hızını alamayarak işkolumuza ve dolayısıyla sendikamıza da saldırmakta; “İstanbul’da deri sanayinin kötü sendikacılık yüzünden battığını” iddia etmektedir.

Deri sektöründe kamu işyerlerini ve bir-iki özel işletmeyi saymazsak, Organize Deri Sanayi Bölgelerinin içinde bir tek Tuzla Organize Sanayi Bölgesi’nde sendikal örgütlülük vardır. Refik BAYDUR’un ne iste-

diği buradan anlaşılmalıdır. O istiyor ki; diğer bölgelerde olduğu gibi sendika olmasın, işçilerin örgütlülüğü olmasın, köle pazarında birer mal olarak alınıp-satılabilirler, yılın 6 ayı çalışıp geri kalan 6 ayı sokaklarda aç-bilaç sürsünler. Patronlar da karlarına kar katsınlar. Çünkü; sendikal örgütlülüğün olmadığı bölgelerde işçiler asgari ücretin bile altında bir ücretle her türlü güvenceden yoksun bir şekilde çalıştırılmakta, hiçbir sosyal hak verilmemekte, patronlar istediği zaman işçileri kapı önüne koyabilmekte, sigortaları ödenmemekte, o işyerinde çalıştıklarına dair hiçbir kayıt bile bulunmamaktadır.

Patronların açık köle pazarı isteğine karşı durduğumuz için kötü sendika olmaktayız.

ASIL KÖTÜ OLAN KİMLERMİŞ?

Kazlıçeşme Deri Sanayicileri Derneği Başkanı Turgut KOŞAR şöyle söylüyordu:

“Biz ettik, biz bulduk!”

“1- Bavul ticaretinin biteceğini görmedik. Rakiplerimiz “Deli misiniz?” diye eleştirirken, İngiltere’de üretilen 21 milyon adet kuzu derisinin 19.5 milyonunu aldık.

2- Fiyatları fırlattık. 10-12 dolar olan ham deri fiyatı 17-18 dolara çıktı. Şimdi de 4-4.5 dolar. Kimse hammadde fiyatının bu kadar düşeceğini tahmin etmedi.

3- Avrupa pazarını unuttuk. 100 dolarlık deri ceketi Ruslar’a 250 dolara kakalandık. Çok şımarдық. Nasıl olsa Rus pazarı kapanmaz diye stokları dağ gibi şişirdik.

4- Çok para kazandık, ama ayağımızı yorgana göre uzatmadık. Peki bu parayı ne yaptık? Yat’a, kata, Mercedes’e, ayıptır kimi arkadaşlar metrese yatırdı.” (9 Ocak 1999-Sabah)

TİSK Başkanı Refik BAYDUR, Deri sanayini kimin batırdığını yukarıdaki satırları okuyarak pekala öğrenebilir. Kim işini “kötü” yapmış çok açık değil mi?

Patronların sendikaları var,

dernekleri var, siyasal partileri var, pek çok paraları var, fakat işçilerin sendikalı olmalarını ve örgütlenmelerini bir türlü hazmedemiyorlar. Nerede bir sendikal örgütlenme yaratılsa Kayseri-Asil Deri, Tuzla Tersaneleri, Fatih Ökçe, Kimya Teknik işyerlerinde olduğu gibi hemen işçiler kapı önüne konulmaktadır. Patron cephesi sendikalı işçi istememekte, saldırıları bunun içindir.

TİSK Başkanının sendika düşmanı tutumunu kınıyor, hak almak için yola çıkan tüm direniş, grev ve sendikalaşma mücadelelerinin yanında olduğumuzu ve kamuoyunun da bu mücadelelere sahip çıkmasını bekliyoruz.

Türkiye Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi

NOT: TİSK Başkanı Refik BAYDUR’un tehdit dolu açıklamalarından sonra Lastik grevleri 2 ay süreyle (hükümet tarafından) ertelenmiştir.

Ezilen halkların enternasyonal dayanışmasını yükseltelim!

YORUM
Mehmet Yıldız

IMF, DB ya da çuvaldaki mızrak

Geçtiğimiz Nisan ayında IMF ve Dünya Bankası'nın bahar toplantıları, pek çok ülkede olduğu gibi Türkiye'de de protesto edildi. Yıllar önce ABD 6. Filo askerlerinin denize döküldüğü Gümüşsuyu-Dolmabahçe'de düzenlenen bu eylem anti-emperyalist mücadele geleneğini de dosta düşmana hatırlattı. Canavarın bizzat kalbinde, ABD'nin başkenti Washington DC'de yapılan ve kapitalizmi hedef alan eylemlerse emperyalistleri 30 Kasım'da olduğu gibi yine şaşırttı. Protestoların hedefi olan IMF ve Dünya Bankası hep yapışık ikizler olarak anıldılar. Aslında bunların bir üçüncü kardeşleri daha var ki Kasım 1999'a kadar emekçiler tarafından çok fazla tanınmıyordu. Hatırlanırsa 30 Kasım 1999'da Dünya Ticaret Örgütü (WTO) denen emperyalist örgütün ABD'nin Seattle kentinde yapılan zirvesi de büyük protestolara sahne olmuştu. İnsanlığın başına bela olmuş bu kardeşlerin doğumu için 2. Paylaşım Savaşı yıllarına uzanmak gerekiyor. 1944 yılına kadar

ABD'nin Bretton Woods kasabası ismi duyulmamış bir yerleşimdi. Kızıl Ordu'nun Nazi ordularını bozguna uğratarak Sovyet topraklarından çıkarmasıyla savaşın artık kaderi belli olmuştu. ABD ve İngiltere'nin çağrısı üzerine Bretton Woods kasabasında dünyanın bundan sonraki ekonomik ilişkilerini düzenleyecek kararların alınacağı bir konferans gerçekleştirildi. İngiltere ve ABD birbirleriyle ortak yönleri olan iki ayrı planla toplantıya geldiler. Keynes başkanlığındaki İngiltere heyeti, uluslararası üç yeni örgüt kurulmasını önermişti.

"1) IMF; üye ülkelerin ulusal paralarının birbirleriyle ilişkilerinin düzenlenmesine yol gösterecek, söz konusu ilişkilerin bozulmasına ve dünya ticaretinde daralmalara ve dolaşısıyla genel refahta bir azalmayla sonuçlanacak kısıtlamalara yol açabilecek ödemeler dengesi bunalımlarını gidermek için üye ülkelere imkanlar sağlayacak,

2) Dünya Bankası; bir yandan Avrupa'nın 2. Dünya Savaşı'nda karşılaştığı ekonomik yığıntıyı

giderirken öte yandan da gelişme yolundaki ülkelere yatırım kredileri açarak bu ülkelerin dünya ticaretine daha fazla katkıda bulunabilmeleri için gerekli kalkınmışlık düzeyine ulaşmalarına yardımcı olacak,

3) Uluslararası Ticaret Örgütü (ITO); uluslararası ticarete uyulması gereken kuralları, uluslararası görüşmeler sonucu belirlemek suretiyle üye ülkelerin bu kurallar çerçevesinde karşılıklı ticaretlerinin gelişmesine katkıda bulunacaktı."

Üçüncü örgütün kuruluşuna karşı çıkan H.D. White başkanlığındaki ABD heyetinin görüşleri kabul edildi ve Bretton Woods Konferansı kararları "White Planı" adıyla uygulanmaya başlandı.

1946 yılında hem IMF, hem de Dünya Bankası fiili olarak ABD'nin başkentinde başladı. Uluslararası ticaret kurallarıyla ilgili olarak bir örgüt kurulmadı, ama 1948 yılında GATT (Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Genel Anlaşması) görüşmeleri başlatıldı ve anlaşmaların belirli bir düzeye getirildiği 1995 yılında Dünya Tica-

ret Örgütü kuruldu.

İkiz kardeşler ise önceden belirlendiği gibi savaş sonrası dünyanın ekonomik ilişkilerini belirlemeye başladılar. Bunun emekçiler açısından ne anlama geldiğini anlayabilmek için iki örgütün kuruluş sözleşmelerindeki temel amaçlara bir göz atmakta yarar var. İşte IMF'nin amaçlarından biri:

"Ekonomik politikanın temel amaçları olarak bütün üye ülkelerde üretken kaynakların geliştirilmesi ve yüksek istihdam ve reel gelir düzeylerinin korunması ve geliştirilmesinde katkıda bulunmak üzere uluslararası ticaretin dengeli bir şekilde büyümesi ve yaygınlaşmasına imkan sağlamak."

Dünya Bankası'nın da Anasözleşmesi'nde bir maddeyi aktarmak yeterli olacaktır.

"Üye ülkelerin, savaşın oluşturduğu yığıntıların düzeltilmesi de dahil olmak üzere, kalkınma ve yeniden yapılanma çabalarına, verimli sermaye yatırımları kanalıyla yardımcı olmak, gelişme yolundaki ülkelerin kaynaklarının ve verimli imkanları-

nın geliştirilmesini özendirmek."

Dünya Bankası'nın 1992 yıllık raporuna göre ise; "Günümüzde DB'nin temel amacını; gelişmiş ülkelerden gelişme yolundaki ülkelere mali imkanları kanalize ederek gelişme yolundaki ülkelerin yaşam standartlarının arttırılmasına yardımcı olmak şeklinde özetlemek mümkündür."

İnsanın gözleri yaşıyor. Emekçilerin lehine böylesine ulvi amaçları kendisine ilke edinmiş bu örgütlerin protesto edilmesinin nedeni ne olabilir ki? Biri, istihdamı arttırmayı, yani emekçileri tehdit eden işsizliği azaltmayı ve ücretleri yükseltmeyi kendine hedef koymuş, diğeri ise bizim gibi ülkelere mali kaynak aktararak yaşam standartlarımızı yükseltecek ve yoksulluğu azaltacakmış. Öyleyse, bu uluslararası protestolar ve tek tek ülkelerde gerçekleştirilen direnişler nankörlük değil midir?

Bu sorunun cevabını güzel bir Anadolu deyimi veriyor aslında. Tüm süslü sözlerle ortaya konulan amaçlar, mızrağın çuvala sokulmasından başka bir şey

Emperyalizmin küresel saldırısına karşı;

Washington

Türkiye

değildir. Bunu anlamak için önce Dünya Bankası'nın yapısına ve TC devletinin IMF ile yaptığı son "stand by" anlaşmasına ve bu anlaşmaya göre yaptığı icraatlara bakmakta yarar var.

Dünya Bankası aslında bir grup örgütten oluşuyor. Bunlar, Dünya Bankası olarak bilinen **Uluslararası Yeniden Yapılandırma ve Kalkınma Bankası (IBRD)**, **Uluslararası Kalkınma Birliği (IDA)**, **Uluslararası Finans Kurumu (IFC)**, **Uluslararası Yatırım Garanti Ajansı (MIGA)**, **Uluslararası Yatırım Anlaşmazlıkları Çözüm Merkezi (ICSID)**'dir. MIGA'nın emperyalist şirketlerin nasıl bir sömürü aracı olduğunu önceki sayılarda açıklamıştık. Şimdilik ICSID'in uluslararası tahkim kuruluşlarından en acımasız olduğunu belirterek ve Meclis-

sin tahkim yasasını tam bir birlikle kabul ettiğini hatırlatarak geçelim. İlerdeki sayılarda bu kuruluşu ve tahkimi daha yakından tanıyacağız. Emekçilere ve hatta tüm insanlığa karşı böyle savaş açmış örgütlerden oluşan Dünya Bankası emekçilerin yararına nasıl çalışabilir? Tabii ki emekçilerin yararına değil bir avuç emperyalist şirketin yararına çalışmıştır. Kalkınma projeleri adıyla, gelişmekte olan ülkeleri dünya emperyalist-kapitalist sistemine daha fazla bağlayacak politikalara uygun projeler dayatmıştır. Sonra bu projeleri yine emperyalist şirketler gerçekleştirmiş, sonucunda da geri ülkeler borç batağına saplanmıştır. Bu ülkelerin egemenleri de sadece faizleri ödemek için emekçileri daha fazla sömürmeye ve baskı altına almaya çalışmışlardır. Dünya

Bankası'nın sosyal güvenliğin özelleştirilmesi için, enerji tekelilerine yarayan dışa bağımlı enerji yatırımları ve otomotiv tekelilerine yarayan karayolu yatırımları için yaptığı "eğitim" ve verdiği krediler de kalkınma projesi olarak sunulmaktadır. Doğrudur, **bu projeler sonucunda birileri kalkınmaktadır ama bu birileri emekçiler değil, emperyalist tekellerdir.**

Dünya Bankası daha çok özel şirketlerin yapacağı projelere kredi verirken, ikiz kardeş IMF, geri ülkeleri fon adı altında borçlandırmaktadır. Bir kere borç batağına giren ülkeler faizleri ödeyebilmek için yeni borç peşinde koşmakta, bu borçları alabilmek için akıl almaz anlaşmalara imza atmaktadırlar. Son "stand by" anlaşması buna örnektir. Ancak, hatırlanırsa daha anlaşma yapılmadan IMF ve DB,

isteklerini sıralıyorlar ve TC devleti de büyük bir hızla gerçekleştiriyordu. 17 Nisan seçimlerinden bir gün önce IMF Türkiye Masası Şefi Coterelli, "Seçimlerden sonra oluşacak hükümetin, yapısal reformları gerçekleştireceğini ümit ediyoruz" demiş ve eklemiştir; "Sosyal Güvenlik Reformu, bankacılık reformu, tarım sübvansiyonlarını düzenleyen tarım reformu ve özelleştirme gibi reformları artık uygulaması gerekiyor" (AA, 16/Nisan/1999). DB Türkiye direktörü Chhibber de yaptığı açıklamalarda bunları defalarca tekrarlamış ve tahkim yasasının biran evvel çıkmasını istemiştir. Seçimlerden sonra kurulan Hükümetin kimlerden oluştuğunun önemli olmadığı görüldü. Bütün bu istekler sırasıyla yerine getirilerek emekçilerin boğazı biraz daha sıkıldı. Şu an eksik

kalan ve yapılmaya çalışılan ise köylüleri mahvedecek olan **"tarım reformu"** saldırısıdır. Nitekim bu saldırıların somut sonuçları da "stand by" anlaşmasına koyuldu. Anlaşma uyarınca emekçilere % 25 zam dayatıldı, tarım ürünlerine ise % 25 zam verilerek hem kentlerde hem de köylerde halkın daha fazla açlığa ve yoksulluğa mahkum edilmesi sağlandı.

İşte, bir tarafta yoksulluğu yok etmek ve kalkınmayı sağlamak gibi, yazılı amaçlar, bir tarafta ise gittikçe daha fazla yoksullaşan ve açlığa mahkum edilen halkların gerçeği. Mızrağı çuvala sokmaya çalıştılar. Ortaya çıkan uluslararası protestolar ve yerel direnişler, mızrağın çuvala girmediğini gösteriyor. Mızrağı kırmaya da sıra gelecek.

Ezilen halkların enternasyonal dayanışmasını yükseltelim!

YENİ DÜNYA DÜZENİ VE SENDİKALAR (1)

“Yeni Dünya Düzeni” kavramı son yılların en çok kullanılan ve birçok gelişmenin arka planı olarak görülen ve gelişmelere kaynaklık eden bir kavramdır. Başını ABD’nin çektiği emperyalist-kapitalist cephenin dünyanın mazlum halkları ve proletaryasına dayattığı bir politik-ekonomik, kültürel, ideolojik programın ürünü olduğu için bütün sınıfların dikkatinin merkezinde yer almaktadır.

Bu kavramın sahip olduğu sistem dünya halkları ve proletaryasının yeni bir dünya sistemi değil, **mevcut emperyalist-kapitalist sistemin iç ilişki ve çelişkilerinin yeni gelişim süreci doğrultusunda reorganizasyonunu** da hedefleyerek özellikle tüm uluslararası kararların ABD tarafından belirleneceği, özellikle sömürge-yarı sömürge pazarlarının denetiminin bu güçler tarafından sağlanacağı ve **dayatma, yaptırım, kuşatma, ambargo, saldırı, işgal, tehdit gibi geniş yelpazeli yöntemlerin** çözümde anahtar işlevi göreceği bir sistem olarak ortaya çıkmaktadır. Çeşitli ülkelere dönük silahlı saldırılar, ambargolar, kuşatmalar bunu açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Yarı sömürge ve “bağlantısız” ülkelerin ekonomik-sosyal, askeri yönden kuşatılıp cendere içine çekilmesinden tutun da; gerek emperyalist-kapitalist ülke proletaryası ve halkı, gerekse ezilen dünya halklarının zapturapt altına alınarak hem cephe gerilerinin sağlanması hem de cephede düşmanını etkisiz hale getirme uğraşları bu güçlerce ciddi boyutlarda ele alınmaktadır. Dünya ölçeğinde yöresel huzursuzluk ve çatışmalar yaratmak, boğmak, teslim almak ve etkisizleştirmek; istediği ülkeleri “terörist” olarak damgalamak, silahlı işgal ve saldırılar yöneltmek, kendi

dışında gelişen ulusal hareketleri boğup etkisizleştirerek kendine tabi kılmak ve kökten dinciliği yükselterek emek ve sınıf cephesini parçalamak başlıca hedefler olarak şekillenmektedir.

Başını ABD’nin çektiği Yeni Dünya Düzenicileri kendi global çıkarları için dünyanın dört bir yanında olmadık tezgahlar hazırlamaktan geri durmuyorlar. Uzakdoğu’da “Pasifik yüzyılı projesi”yle Çin vb ülkeleri kuşatma altına alarak etkisizleştirip tahakkümü altına almayı hedeflerken, Türkiye’nin de içinde bulunduğu Ortadoğu ve Balkanlar’da, “Yeni Ortadoğu ve Balkanlar düzeni” projesiyle bu bölgeyi hedeflemektedir. Dağılan Sovyetler Birliği’nden kopan ülkeler üzerinde de özellikle Kafkasya’da Azeri-Ermeni, Gürcü-Abhaz, Çeçen-Rus vb çatışmalarının yaratılmasıyla nüfuz alanlarını oralara kadar taşımayı hedeflemektedir. **Bu süreçte Türkiye, özellikle Türki Cumhuriyetlerine karşı koçbaşı ve mızrak görevi ile işlevlendirilerek yönlendirile gelmektedir.** Kısacası Yeni Dünya Düzeni, başta ABD olmak üzere öne çıkan emperyalist-kapitalist tekeli grupların dünyanın ezilen mazlum halklarına dayattığı **siyasal, ekonomik, askeri, sosyal ve kültürel tahakkümün somut ifadesi olarak şekillendi ve pratikte yıllardır uygulanıyor.** Özellikle askeri alanda ABD’nin tahakkümü ve hakimiyetini perçinleyen bu süreç tek kutuplu emperyalist dünyanın yaratılmasının yönelimidir.

Konuyu daha fazla detaylandırmadan bu sürecin ve yönelimin Demokratik Kitle Örgütleri, özellikle de sendikalar açısından neleri ifade ettiğini ve dünya emek güçlerinin bu süreçte nasıl etkilendiğini kısaca ifade etmeye çalışalım.

DÜNYA EMEK GÜÇLERİ YENİ DÜNYA DÜZENİNİN KUŞATMASI ALTINDADIR

Yeni Dünya Düzeni kendisini askeri, siyasi alanda belirli kavram ve pratiklerle ortaya koyarken; sendikal-emek alanında “**Yeni Dünya Düzeni Sendikacılığı**”, “**Çağdaş Sendikacılık**”, “**Toplam Kalite Yöntemi**”, “**Kalite Çemberleri**”, “**Esnek Üretim**”, “**Taşeronlaştırma**” vb kavramlarıyla ortaya koymaktadır. Sanayi toplumunda sona gelindiği, bilgi çağının başladığı, sınıf kavramlarının terk edilerek toplumsal uzlaşmaya yöneldiği, sınıfların ortadan kalkarak sınıf çelişkilerinin sınıflar arası barışa dönüştüğü vb iddiaları dünyanın diline pelesenk edilmeye çalışıldı. Böyle olunca devrimci sınıf sendikacılığı terk edilerek uzlaşmacı çağdaş sarı sendikacılık, sınıf gündemine sokulmaya çalışılmıştır. Burada “sınıf”, “kitle”, “sosyalizm” kavramları yerine “birey”, “kar”, “köşe dönmeçilik”, “uzlaşma”, “teslimiyet” vb kavramlar yerleştirilmeye çalışıldı.

Yeni Dünya Düzeninin uluslararası alanda sendikalara ve emek güçlerine etkilerinin ne olduğu gelişen süreçte yaşanarak görüldü.

Özellikle;

✓ Yoğun saldırı ve kuşatmalarla uluslararası emek da-

yanışması zayıflatılıp yok edilmeye çalışıldı.

✓ Yükselen ekonomik-sosyal hakları kısıtlamak için yeni ekonomik-sosyal politikalar oluşturuldu.

✓ Yaygın üretim fonksiyonları daraltılarak uluslararası sendikal ve sınıf hareketlerinin ilişkileri koparılıp marjinalleştirilmeye çalışıldı.

✓ Tüm dünyada sanayi sektörü daraltılarak, gelişmesi engellenip geriletildi. Hizmet sektörü geliştirilip toplumsal alanda gerilemeler yaşandı.

✓ İlerici, devrimci, sosyalist bütün değer ve kazanımlara saldırıların dozu artırılarak, yıkılan sosyalizmin deneyimlerinin, sosyalizmin ve emek dünyasının nihai yenilgisi olarak propaganda edildi ve enternasyonal işçi sınıfı ve dünya halklarının ufku ve bilinci çarpıtılmaya çalışıldı.

✓ Çok Taraflı Yatırım Anlaşması (MAI), dünyada kabul ettirilmeye çalışılarak dünya emek güçlerine karşı stratejik galibiyet ve nihai örgütsüzlük hedeflendi.

✓ Kaçak ve güvencesiz ucuz emek yaygınlaştırılarak kayıt dışı örgütsüz sektör büyütüldü.

✓ İşsizlik çığ gibi büyüyecek, toplumsal yapıları önemli oranda olumsuz etkiledi vb.

Emperyalizmin küresel saldırısına karşı;

Kongreler ve tavrımız

Farklı grup ve sınıflardan oluşan toplum, farklı örgütlenme ve amaçları doğurur. Genel olarak emekçiler ve burjuvazi olarak niteleyebileceğimiz iki toplumsal sınıf arasındaki mücadele, ülkenin siyasal niteliğini büyük oranda belirler ve biçimlendirir. **Ulusal gelirden kimin ne kadar pay alacağını bu mücadelenin seyri belirler.**

Sömürü sisteminin olduğu, tarihin hiçbir döneminde siyasal iktidarı elinde bulunduran ve yönlendiren sınıflar, emekçilerin siyasal ve ekonomik taleplerini kendiliğinden vermezler, veremeyeceklerdir. Hakların alınması tamamıyla emekçi sınıfların örgütlenme ve mücadele yeteneği ile doğru orantılı olarak gerçekleşir. Yani hak verilmez, alınır. Hakları kazanmanın ve korumanın temel koşulu örgütlü mücadeleden geçmektedir.

Kamu emekçilerinin grevli ve toplu sözleşmeli sendikal haklar mücadelesi, onuncu yılını doldurdu. Kamu emekçileri açısından sendikal mücadelenin on yılı, çok sayıda sürgün, işten atılmalar, açığa alınmalar ve faili meçhul cinayetlerle geçti. 20 Aralık 1994, 16-17 Haziran 1995 eylemleri devletin tüm gözdağı ve engellemelerine rağmen beklenenin de ötesinde bir kitlelilikle gerçekleşti. On yıllık mücadele deneyiminde de görüldü ki; mücadele, alanlarda dışı dışı verilmediği sürece hakların koparılıp alınması mümkün değildir. Bunun son örneği de 4-5 Mart Kızılay eyleminde yaşanmıştır. **1995'e değin sendikalar da hakim olan, "haklar yasalardan önce gelir" anlayışı ile ete kemiğe büründürülen fiili-meşru hat sayesinde kısmi kazanımlar elde edilmiştir.** Devrimci-demokrat dinamiklerin sendika yönetimlerinden tasfiye süreci ile birlikte mücadelenin ivmesinde bir düşme görülmüştür.

Fiili-meşru mücadele hattının terk edilip yerine, yasalçılıkla sınırlanan bürokratik anlayışların geçmesiyle, kısmi olarak elde

edilen haklar da emekçilerin elinden alınmaya başlanmıştır.

KESK'e bağlı sendikalar yeni bir kongre sürecine daha girmiş bulunuyor.

Kongreler, biz emekçiler için birer siyasal olay ve sınıf gücü açısından birer mücadele arenası konumundadır. Marksistler, sendikaları işçilerin sosyalizm okulları olarak değerlendirirler. İşçiler, emekçiler bu örgütlenmede **kendisi için sınıf olma** bilincini ve dayanışmanın bütün boyutlarını her gün yeniden yaşayarak geliştirirler. Sendikalar sınıf savaşımında işçi ve emekçilerin vazgeçemeyeceği örgütlenmeler olduğuna göre, ekonomik ve siyasal mücadeleyi birlikte yürütmek zorundadırlar.

Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki, seçimlere endeksli kongre tarzını aşarak yeni bir tarz ortaya koymak zorunludur.

Devrimci sendikaların, sınıf sendikalarının varlık nedeni, emek ile sermaye arasında bir köprü oluşturmak, çalışma barışını sağlamak, sömürü düzeninin çelişki ve çatışmalarını yumuşatmak olmadığı gibi, varlık koşullarını da, sömürü düzeninin yasaları ve hakim sınıfların icazeti oluşturamaz. Proletaryanın, her sınıf örgütü gibi üretim alanında örgütlenen sınıf sendikaları da, sömürü sisteminin tümüyle ortadan kalkmasına katkıda bulunmak için vardır. Esas olarak bunun için vardır.

Geçmişten dersler alarak sendikal örgütlenme ve hareketlerimizi en ağır koşullarda direnebilecek tarzda geliştirmek, emirle kapatılmayacak, yasaklanmasına rağmen etkinliğini sürdüreceği güçlü sendikalar yaratmak zorundayız.

KESK GYK ve MYK'sına hakim olan reformist anlayış, KESK'i var eden fiili-meşru mücadele çizgisine ağır bir darbe indirmiştir. Patron olan devleti hedef almadan, onunla sınıf kavgasına tutuşmadan, çalışma ve yaşam koşullarımızın iyileşmesini beklemek hayalcilik olur. Çünkü, sömürü ve zulmün kaynağı bizzat bu düzenin ken-

disidir.

Kongre sürecine girdiğimiz şu dönemde, on yıllık mücadele pratiğini sorgulamak zorundayız. Bu süreci iyi değerlendiremezsek, önümüzdeki sürece dair söyleyeceklerimiz bir iddia olmaktan öteye geçemez.

Sahte sendika yasa tasarısının mecliste görüşüldüğü şu günlerde, KESK'in bekle-gör politikasını uygulaması, TİSsiz-GREVsiz bir sendika yasasına da razı olacağını göstergesidir. Bu sessizlik MGK sendikacılığı çizgisi ile örtüşmektedir.

Sınıfa yönelik saldırıların her geçen gün arttığı ve buna karşı sendikaların sessizliğini koruduğu bu süreçte kongrelerin önemini bir kez daha arttırmaktadır. Bunun için, gündeme gelen ya da gelecek olan kongrelere çok yönlü bir şekilde hazırlanmak zorundayız. Öncelikle tüm devrimci, demokrat, ilerici nitelikteki güçler sınıf bilinçli proletarya güçlerinin olanaklarını birleştirerek var olan mevzilerden en iyi şekilde yararlanıp, onları mümkün olduğunca koruyup, geliştirerek mevzileri çoğaltmalıdırlar.

Kongrelerdeki sınıf sendikacılığı anlayışındaki güçler:

Sınıfın çıkarları temelinde, sınıfın birliğinin sağlanmasını,

✓ Sınıfın özel ve genel sorunlarını kongrelerde tartışarak bilince çıkarılmasını ve bu yönde öneriler üretilmesini,

✓ En geniş anlamıyla sınıf sendikacılığı ilkelerinin hayata geçirilmesini ve yönetimlere sınıf sendikacılığının hakim olmasını,

✓ DKÖ'ler ile sendikalar arasında ilişkide köprü görevinin yürütülmesini,

✓ İçinde bulunulan depolitizasyon sürecini tersine çevirip, kitlelerin politize edilmesini ve geniş emekçi yığınlara bu doğrultuda mesajların iletilmesini,

✓ Nihai barış, sosyal, kültürel ve ekonomik doygunluk demek olan, sınıfsız ve sömürsüz bir dünyayı savunmayı ve bunun için üzerine düşeni yerine getirmeyi,

✓ Sınıfa yönelik saldırıların çok kapsamlı olarak YDD uygulayıcılarınca devam ettiği bu süreçte, anti-empyralist mücadeleyi yükseltmenin önemini kavratmayı,

✓ Bu genel saldırılarda öne çıkan özelleştirme ve cezaevlerindeki F tipi Hücre uygulamalarının **sınıfın özüne** yapılmış saldırılar olduğunu ve mutlaka sendikaların buna karşı etkin bir mücadele yürütmesini sağlamayı, hedeflemelidir ki; sınıf mücadelesinin ivme kazanması için gerçek işlevlerini yerine getirmiş olsunlar.

Sendika yönetimlerini devrimcileştirmek için, kongreler küçümsenmeyecek bir olanak sunuyor. Bunu iyi bir şekilde değerlendirmek, sınıf bilinçli proletaryanın doğru bir çalışma perspektifine sahip olması ve bu perspektifi aynı doğrulukla uygulamasına bağlıdır.

Sendikal alanda mevcut hedeflere yönelik mücadelede en başta gerekli olan şey, kararlılıktır. Bunun yalnız başına yeterli olmadığı açıktır. Doğru bir perspektife sahip olmak; bu perspektifi pratiğe geçirecek büyük bir azim ve çaba; hemen bunlarla yan yana olan sabır ve uyanıklık birbirini bütünleyen faktörler olarak aranmalıdır.

Ezilen halkların enternasyonal dayanışmasını yükseltelim!

Bizi zindana attılar, fakat yüreğimizi ve ruhumuzu HIÇBİR ZAMAN ZİNCİRE VURAMAYACAKLAR!

Uzun zamandır sık aralıklarla gördüğüm bütün rüyalarda "cezaevi" ve o güzel insanlar var. Bu rüyaları-
nın nedeni, bilinç altında yatan gerçek... insan düşüncesinin en uç boyutunun "dahi" kabul edemediği "insanın" evet "insanın" tecrit edilerek yalnızlaştırılarak, her şeyden izole edilerek ruhen ve bedenen yok edilmesiydi. Adına "F tipi hücre" dediğimiz sistem.

Sevgili Dostlar "tecrit", "yok etmek ve hiçlik" kendine insanım diyen herkesin kabul edemeyeceği yok edilmenin en zor-baca yöntemidir. Düşünün; yalnız bir odada (bu herhangi bir dört duvar olsun) tek başınıza, dışarıyla hiç bir sosyal ilişkinizin olmadığını. Düşünmesi bile ürkütüyor insanı. **Yabancılaşıyor, yalnızlaşıyor ve tükeniyorsunuz.** Ve artık çıldırma noktasındasınız. Böylesi vahşice bir saldırı, sözde "hukuk devletinin" sözde "yasaları gereği" almış olduğunuz cezanızın tamamlanacağı, sözde "devletimizin can güvenliğinizi sağladığı cezaevinde geçireceğiniz günlerinizin adıdır. Daha modern cezaevleri adı altında trilyonlar harcanarak tut-

saklara dayatılan ve cehennemin öbür adı olan F Tipi tabutluklardır yaşatılmak istenen.

Bu planla "Çetema-fya" ilişkilerinin ayyuka çıktığı, komp-rador-faşist egemen sınıfın, biz devrimci-demokrat, bütün muhalif kesimlere yönelik bir saldırısıdır.

Biliyoruz ki ilk hedef siyasi tutsaklardır. Cezaevlerini "ele geçirerek" oluşabilecek muhalefeti yıldırarak, korkutarak önünde oluşacak engelleri böylece bitirmiş olacaklar.

Hepimiz, en sıradanımız dahi sanmasın ki "F tipi bizi etkilemez" "F tipi" saldırısı demokratik bütün eylemlerin yok edilmesi, sendikalarımızın önünde de büyük bir engeldir. **En küçük hak arama eylemin-**

de "F tipi" bizi bekliyor olacak.

Devletin baskı politikaları, her geçen gün azgınlaşıyor. AB, demokratikleşme saf-sataları, düşüncelerimizi pasifize etmeye yöneliktir. Devlet ince politikalarla büyük hesaplar yapıyor. Bizler bu oyunları bozmalıyız.

Devletin çifte standartını, cezaevlerinde de açıkça görüyoruz.

Çetelere sunulan sınırsız olanaklarla faşist itlerden olan Ala-addin Çakıcı'nın koğuşundaki aramalarda hergün değişik sayılarda cep telefonları ele geçiriliyor. Neredeyse "bulunan bu telefonlarla" bir telefon mağazası açılacak!

Ya devrimci tutsaklara ve yakınlarına uygulanan sistem?

Hepimiz şunu iyi biliyoruz; cezaevi zi-

yaretlerini bizlere ne büyük eziyetlerle yapıyorlar, iğneden ipliğe didik didik arıyoruz. Soy kütüğümüz inceleniyor ve aşağılıkça davranışlara maruz kalıyoruz.

Hatırlayacağınız gibi, Bayrampaşa cezaevinde yaşanan çete hesaplaşması, Ulucanlar Katliamının alt yapısını oluşturmak içindi. Ve ertesinde Ulucanlar katliamı gerçekleşti. Devletin alçakça saldırılarından biriydi.

Bugün kendi basınında kendi kalemşörlüğünün bile açıkça itiraf etmesi, meclis araştırma komisyonunun raporu bu alçakça saldırı için "Ulucanlar Katliamı" ifadesi kullanılması devletin faşist zorba yüzünü itirafından başka bir şey değildir.

Sonuç olarak dost-

lar 'tecrit' yok etmek ve 'hiçlik'tir tamamen. Hedef "örgütlü-düşünen ve paylaşılan" insan'dır.

Herşeye rağmen yılgınlığa yer yok yaşamımızda. Direnmi-liyiz ve savaşmalıyız. Bu önemli süreçte eylemlerde yer almak, kitlesel gösterileri her yere taşımak ve en önemlisi bulunduğu-muz her alanda "F tipi hücre" sistemini kendi nesnel gerçekliğimizle bütünleştirerek anlatmalıyız.

Sevgili Dostlar, son noktayı **Suzanne Tamaro'nun "Yüreğinin Götürdüğü Yere Git"** adlı kitabındaki satırlarla bitirmek istiyorum.

"Yolunu yitirdiğini, şaşırıldığını, hissettiğin zaman ağaçları düşün; onların büyüme biçimlerini anımsa. Unutma ki **yaprağı gür ama kökü zayıf bir ağaç ilk güçlü rüzgarda devrilir, oysa kökü güçlü ve az yapraklı ağaçta can suyu binbir güçlkle dolaşır. Kökler ve yapraklar aynı ölçüde gelişmelidir,** olayların içinde ve üzerinde olmalısın, ancak böyle gölge ve sığınak sunabilir, ancak böyle doğru mevsimde çiçekler ve meyvelerle donanabilirsin."

Yiğit, direngen yüreklerle selamlar. **DDSB'li Sağlık emekçisi**

Emperyalizmin küresel saldırısına karşı;

Açıklama: Bu yazı, Radikal Gazetesi'nin 28 Mart 2000 tarihli sayısından alınmıştır.

"Bir otelde özel bir oda, alabildiğine insancıl geliyor kulağa, değil mi? Ama amaçları kesinlikle insancıl değil, tersine kurnaz bir yöntem uygulamaktı, bana inanabilirsiniz... Bize hiçbirşey yapmadılar, bizi tümüyle hiçliğin içine yerleştirdiler, çünkü bilindiği gibi yeryüzünde hiçbirşey insan ruhuna hiçlik kadar baskı yapmaz... İnsan yüzü görmeyen, insan sesi duymadan göz, kulak, bütün duyular sabah-tan geceye, geceden sabaha en ufak besi alamıyordu, insan kendi kendisiyle, kendi bedeniyle, dört beş dilsiz nesneyle çaresizlik içinde tek başına kalıyordu, kendisini dış dünyaya bağlayan halatın kopmuş olduğunu, o sessiz derinlikten **hiçbir zaman yukarı çekilmeyeceğini ayırmayan bir dalgıç gibi.** Yapacak, duyacak, görececek hiçbir şey yoktu, her yerde ve sürekli hiçlikle çevriliydi insan, boyuttan, zamandan yoksun başlukta... İnsan sabah-tan akşama dek bir şey olmasını bekler, hiçbir şey olmaz. Bekleyip durur insan. Hiçbirşey olmaz. Hiçbir şey olmaz. İnsan bekler, bekler,

bekler, şakakları zonklayıncaya dek düşünür, düşünür, düşünür. Hiçbir şey olmaz. **İnsan yalnız kalır. Yalnız. Yalnız."**

Yukarıdaki cümleler, Stefan Zweig'in kısacık, muhteşem romanından, 'Satranç'tan alınma. Bin yıllarca, bitmez tükenmez bir heves ve yaratıcılıkla kendi türdeşine işkence yapan insanoğulunun 'inceliklerini' geliştirdiği bir yöntemi anlatıyor: **Tecrit. Ya da izolasyon, ya da hücre.**

İster bomboş bir otel odası olsun, isterse tek bir ampulün ölgün ışığıyla aydınlanmış, rutubetli, havasız, haşerat ve pislik dolu bir hücre. İsterse 'ileri teknoloji' akustik-optik izolasyon hücresi olsun, sonuç aynı: **Diri diri gömülme. Bedenin ve ruhun ağır, acılı yıkımı.**

"İzolasyon hücrelerini ayıran duvarlar hiçbir ses geçirmeyecek denli kalındır. Işığın pencerelerdeki mat camlardan yansması hesaplanmıştır. Floresan lambanın gücü, odadaki oksijen

miktarı, duvarların ve nesnelere rengi standartlara bağlıdır. Böylece mahkumun görme kapasitesi azaltılır. Havalandırmadaki duvarlar yön tayinini engelleyecek denli yüksektir. Hiçbir hareket, gürültü yoktur. Kendisi dışında hiçbir varlığı duyamaz, göremez. Tek bir kelime hakimdir:

Hiçlik. Hiçbir şeyin anlamının olmadığı gibi boyutu da yoktur."

Kapatılmak, şiddetin uç noktası. Yalnızca dört duvar arasına konmak değil anlamı, çok daha öte, geçmişinden, çevrenden, sevdiklerinden 'benim' diyebileceğin her şeyden koparılma demek. **Benliğini oluşturan her şeyin engellenip kısıtlanması, geleceğinin bile kuşatılması demek.** Her ayrıntısı belirlenen ve denetlenen, her an gözlenen, kuralların çelik bir ağ

gibi hareketsiz bıraktığı gündelik yaşam demek. Zorbalığa ve şiddete maruz yaşamak, insanı bir nesneye, bir sayıya, bir hiçe çevirmeye çalışan dev bir aygıttan kişiselliğini, kişiliğini, benliğini, insanlığını korumaya çalışmak demek.

Bütün bunlara, mahkumu, özgürlüğü yasalarca belli bir süre elinden alınmış bir insan gibi değil de sindirilmesi, ezilmesi, hiza-ya getirilmesi gereken bir düşman gibi gören anlayış eklendiğinde... Sonuçları hepimiz biliyoruz. **Cezaevlerindeki insanlık dışı koşulları, baskıları, hak ihlallerini, keyfi tutumları, açlık grevlerini, ölümleri...** Beslenmeden sağlığa asgari koşulların oluşturulmadığı, **en temel haklar için direnildiği, can güvenliğinin bulunmadığı bir ortamda, insanı temas ve dayanışma yaşamsal önem kazanıyor. Üstelik adli/siyasi çoğu mahkumun 'münferit' işkence uygulamaları nedeniyle daha baştan ruhen ve bedenen yaralı olduğu göz önüne**

ASLI ERDOĞAN
alınırsa...

Dört cezaevine bir doktorun düştüğü, aşırı kalabalık koşullarda, **günde 700 bin TL'lik iaaşe bedeliyle doğru dürüst beslenmenin bile sağlanmadığı ülkemizde, tek kişilik hücrelerin yapımına neden trilyonlar harcandığını sorabiliriz.**

Cezaevlerini yalnızca asayiş sorunu gibi gören anlayış, iki gerekçe gösteriyor: Güvenlik ve denetim. Yalnızca '96 yılında 44 mahkumun cezaevinde öldüğü, öldürüldüğü göz önüne alınırsa (ve ölenlerin yalnızca mahkumlar olduğu), can güvenliğine asıl gereksinimi olanlara, F tipinin bunu sağlayacağı çok kuşkulu. Denetime gelince... 'Süper-güvenli', hücre tipinin öncülerinden Kartal Cezaevi -İBDA-C'li-lerin saçları kesilip hırpalanarak götürüldükleri- son mafya babası atışmalarının mekanı. Belki de devletin denetimi nasıl, neden ve kimlere kaybettiğini yeniden düşünmesi gerekiyor.

Ezilen halkların enternasyonal dayanışmasını yükseltelim!

Değişim değeri nedir?- 2

Hatırlarsanız geçen sayılarımızda şöyle demiştik: “Genel bir insan çalışması yoktur. Yani bir insan yaşayabilmesi için gerekli olan maddi malların tümünü üretmez. Bu anlamda nasıl ki genel bir insan çalışması yoksa genel bir ÜRETİM faaliyeti de yoktur. Üretim yalnızca şu veya bu türden özel bölümler olarak şu veya bu birey ya da birey grupları tarafından yapılmaktadır. İşte tam da bundan dolayı insanlar sürekli olarak birbirlerinin ürettikleri ürünlere ihtiyaç duymuş ve üretim faaliyetinde iradeleri dışında diğer insanlarla belirli bir üretim ilişkisine girmiştir.”

İşte farklı türden özel bölümlerde üretilen ve birbirinden farklı kullanım değerine sahip olan bütün nesnelere, geçirdikleri farklı dolaşım evreleri sonucu toplumdaki bireylere ulaşırlar. İnsanlar ürettikleri şeyleri karşılıklı olarak ihtiyaç duydukları şeylerle belirli oranlarda değişirler. Örneğin bir balta ile bir koyunun değişim veya bir teneke yağ ile 10 teneke buğdayın değişimi gibi.

Bu farklı türden kullanım değerine sahip olan ve her biri üretimin özel bölümlerinde üretilen bu ürünler karşılıklı olarak duyulan ihtiyaçtan dolayı belirli oranlarda birbirleriyle değişirler. İşte **değişim değeri bir ürünün bir başka ürünle değişimine izin veren özelliktir.**

Şimdi belki de akla şöyle bir soru gelecek: Neden bir teneke yağ 10 teneke buğday ediyor da 15 veya 20 teneke buğday etmiyor? Veya neden 10 teneke buğday bir teneke yağ ediyor da iki teneke yağ etmiyor? Halbuki ikisi de aynı ölçülere sahip olan tenekeler, ikisini de ağızına kadar doldursak veya ikisini de aynı kiloda ayarlasak da değişsek olmaz mı? Maalesef olmuyor. Bunların belirli oranlarda birbirleri ile değişimine izin veren şey ne onların hacimleri ne

de kilolarıdır. **Bu yasa sadece ve sadece değer yasasıdır.**

Yani bir teneke yağın ancak 10 teneke buğday ile değişimi mümkündür derken bu iki farklı kullanım değerine sahip olan nesnelere ancak bu oranda aynı değere sahip olabileceklerini söylemiş oluyoruz. Peki bunların değerinin ancak bu oranda aynı olduklarını nasıl belirleyeceğiz. **Hiç şüphesiz ki bunu, onlara harcanan toplumsal emek süresiyle belirleyeceğiz.**

Yani daha açık olarak ifade edersek bir teneke yağın, ancak 10 teneke buğdayla değişmesi demek; bir teneke yağın üretimi için harcanan toplumsal emek süresiyle 10 teneke buğdayın üretimi için harcanan toplumsal emek süresinin aynı olduğunu söylemektir.

Öyleyse bir şeyin değeri ne ile belirlenir sorusuna Marksist ekonomi-politiğin verdiği cevap ne olmalıdır?

Ona harcanan toplumsal emek süresi: Bu çok önemli bir noktadır ve Marksist ekonomi-politik ile her türden burjuva iktisatçıları arasında önemli bir ayrım noktasıdır ve birazdan bunu göreceğiz. Yalnız buna geçmeden önce üzerinde durmak istediğimiz önemli bir nokta daha var ki bu da **TOP-LUMSAL EMEK SÜRESİ** derken bundan ne anlaşılması gerektiğidir.

Bu sorun o zaman önemli bir tartışma sorunu haline gelmiş olacak ki, bakın Marks bu konuda ne diyor:

“Bazıları, bir metanın değeri, onun için harcanan emeğin niceliğiyle belirlendiğine göre, işçi ne kadar tembel ya da beceriksiz olursa, metanın üretimi için o kadar fazla zaman gerekeceğinden onun metanın o kadar değerli olacağını sanabilirler. Oysa, **değerin özünü oluşturan emek, türdeş insan emeğidir, bir biçimli (uniform) emek-gücü harcamasıdır.** Bir toplumun ürettiği tüm

metaların toplam değerinde somutlaşan toplam emek-gücü bir çok tek tek birimlerden meydana gelmekle birlikte, burada, türdeş insan emek-gücü kitlesi olarak kabul edilir. Bu birimlerin her biri, toplumsal ortalama emek-gücü niteliğini taşıdıkları ve bu nitelikleri ile etkili oldukları sürece, birbirlerinin aynıdır; yani bir metanın üretimi için ortalama gerekli ya da toplumsal olarak gerekli zamandan daha fazlasına gereksinme göstermedikleri sürece biri diğerinin aynıdır. **Toplumsal olarak gerekli emek zamanı bir mali normal üretim koşulları altında, o sıradaki ortalama hüner derecesi ve yoğunluğu ile elde edebilmek için gerekli zamandır.** İngiltere’de buharla işleyen dokuma tezgahlarının kullanılmaya başlanmasından sonra, belli bir miktar ipliği kumaş haline getirmek için gerekli emek-zamanı belki de yarıya inmişti. Oysa el tezgahlarında çalışan dokumacılar, aynı işi eskisi kadar, aynı zamanda yapmaya devam etmişlerdir.” (2)(aç.Mücadele)

Demek ki bir malın değeri ona harcanan toplumsal emek süresiyle belirlenir derken tembel veya acemi bir işçinin bir şeyin üretiminde günlerce uğraşıp benim malım şu kadar değerlidir biçiminde ortaya çıkması değildir.

Toplumsal emek süresi bir malın üretimi için gerekli olan normal üretim koşullarıdır. Yani **üretici güçlerin düzeyi, ortalama hüner derecesi ve yoğunluğudur.** Bir şeyin üretimi konusunda bilgi sahibi olan ve hünerli olan bir insan eğer elinde çok ilkel aletlerle çalışıyorsa o şeye haliyle çok zaman harca-yacaktır. Yine çok modern araçlarla dolu olan bir atölyede çalışan bir insan bu araçları dahi kullanabilme becerisine sahip değilse yine beklenen üretim yoğunluğunu veremeyecektir.

Sorunun daha iyi kavranabil-

mesi için şöyle bir örnek vermek istiyoruz. Diyelim iki tane marangoz atölyemiz var. Ve bunlardan biri daha modern aletlerle ve bu aletleri kullanma becerisine sahip olan işçilerle çalışırken diğer atölye halen daha keser, rende vb. gibi ilkel aletlerle çalışsın. Bu iki atölyemizin de 8 saat çalıştıklarını ve masa ürettiklerini düşünelim. İlkel aletlerle çalışan atölyede bir işçinin masanın bütün her şeyiyle uğraşıp günde 2 masa ürettiğini düşünelim. Ne olacaktır bu durumda 1 Masa 4 saatte üretilmiş olacaktır. Yani bu atölyede 1 masa için harcanan emek süresi 4 saat olacaktır.

Diğer atölyede ise aletler daha modern olduğu, üretim daha örgütlü olduğu için buranın da günde 4 masa ürettiğini düşünelim. Yani bu atölyede 1 masa için harcanan emek süresi 2 saat olacaktır.

İkinci atölyedeki emeğin üretkenliği birinci atölyenin iki misli olacaktır. Arada önemli bir sorun var. 1 masa için harcanan emek süresi birinci atölyede, ikinci atölyenin iki misli, biri 4 saatte 1 masa üretirken diğeri 4 saatte 2 masa üretiyor. Birinci atölye kalkıp şöyle bir iddiada bulunursa saçma olur. Ben bir masaya 4 saat zaman harcadım benim 1 masam senin 2 masanın değerindedir. Ya da durumu para ile ifade edersek diyelim her saat için 50 liralık bir ifade kullanırsak birinci atölye benim bir masam 4 saatte yapıldığı için 200 liradır derse durum garip olmaz mı? Elbette olur.

Çünkü aynı 50 liralık değeri ikinci atölye de kabul edince bakın durum ne olacak, ikinci atölyenin 1 masası 100 lira edecek ve hayliyle tüketici de aynı masaya 100 lira vermek dururken 200 lira verme aptallığında bulunmayacağı için bizim birinci atölyemiz kapısına iflas bayrağını çekmek durumunda kalacaktır.

Aşırı kar dürtüsüyle hareket eden kapitalist toplumda bu yarış hiç bıkmak bilmeden sürüp gider ve bazıları daha palazlanırken bazıları da iflasa sürüklenir ve yok olur. **Kapitalizm, bağrında taşıdığı çelişkilerin doğal bir sonucu olarak dengelessiz gelişir.** İşte gerek üretici güçlerin gelişmesinin mevcut düzeyi ve gerekse de bunları kullanmanın hüner derecesinin birbirinden farklılıklar göstermesinin doğal bir sonucu olarak emeğin niceliğini ölçerken hareket noktamız ne en ilkel aletlerle çalışan ve yine beceriksiz olan kesim olmalı; ne de olağan üstü derecede hünerli olan ender kesim olmalıdır.

İşte toplumsal emek süreci derken kastedilen ve önemle vurgulanan şey üretici güçlerin o günkü gelişme düzeyi ve insanların bu araçları kullanabilmedeki ortalama hüner derecesi ve yoğunluğudur. Soruna bunun tersi bir yaklaşım insanı derin yanılgılara götürür.

Biraz önce herhangi bir şeyin değerinin ona harcanan toplumsal emek süresiyle belirlenmesi sorununun Marksist Ekonomi-politik ile her türden burjuva iktisatçıları arasında önemli bir ayırım noktası olduğunu belirtmiştik. Şimdi bu konuda burjuva iktisatçıların ileri sürdükleri tezler üzerinde duralım.

Bu noktada ileri sürülen ilk tez şöyle:

1) Bir malın değerini belirleyen şey onun insanlara olan yararlılığıdır: Yani bir şey insana ne kadar yarar ise o şey o kadar değerlidir.

Herşeyden önce yararlılık sorunu kendini kullanım değerinde somutlaştırır. Bir şeyin insana yararlı olması, onun şu ya da bu gereksinmesini karşılaması onu bir kullanım değerine sahip olması demektir. Oysa değişim değeri sorunu bundan öte bir sorundur. Ne demişti Marks **“Bir şey değere sahip olmadan da bir kullanım değerine sahip olabilir.”**

İnsanın yaşaması için gerekli olan öyle şeyler vardır ki bunlar beş kuruşluk bir değere bile sahip değillerdir. Sigara olmadan da insan yaşar ama bana hava olmadan yaşayan insanı kimse

gösteremez. Hava insanın yaşaması için sigaradan çok daha yararlı olan birşey olmasına rağmen hiç değeri yoktur. Yine Güneş de aynı şekilde önemli bir şeydir ama hiçbir değeri yoktur.

Demek ki bir şeyin insana yararlı olup olmaması o şeyin değerinin büyüklüğünü veya küçüklüğünü belirleyen öge olamaz. Peki yararlılık hiç mi önemi olmayan bir şeydir. Hayır böyle de diyemeyiz. Demin söyledik, yararlılık kendini kullanım değerinde somutlaştırır, peki kullanım-değerinin önemli bir özelliği vardı neydi bu? Değişim değerinin maddi taşıyıcısı olma özelliği. Demek yararlılığın değerle belirli bir bağı vardır ama emeğin niceliğinin ölçülmesinde belirleyici öge değildir.

2) Arz ve talep yasası: Yani bir mala talep ne kadar fazla ise o malın değeri o kadar fazladır. Talep az ise o malın değeri azdır.

Pazarda kapitalistler tarafından gündeme getirilen bu pazar oyunu, fiyatlar üzerinde belirli bir rol oynasa da hiçbir zaman değer belirleyicisi olamaz.

Sorunun daha iyi kavranması açısından şöyle bir örnek verelim. Tuz ve şekeri ele alırsak ki bu iki şey insanların temel ihtiyaç maddeleridir. Bu iki maddenin de arz ve talep yasasından aynı oranda etkilendiğini düşünelim. Yani toplumda ne kadar şeker üretiliyorsa aynı miktarda da tuz üretilsin ve yine bunlar toplum tarafından aynı oranda tüketilsinler. Peki böyle bir durumda hiçbir baba-yiğit bana 1 kilo şeker ile 1 kilo tuzun aynı değerde olduğunu söyleyebilir mi? Biz biliyoruz ki 1 kilo şeker en azından 10 kilo tuz eder. Demek ki arz ve talep yasası fiat üzerinde belirli bir rol oynar ama hiçbir zaman değer belirleyici ögesi olamaz.

Fiat bir metanın değerinin para olarak ifadesidir. Arz ve Talep yasasının fiatlar üzerindeki rolü bize bir metanın fiatının,

İleri teknoloji

gerçek değerinden hangi yönde (üzerinde mi, altında mı?) ve ne oranda uzaklaştığını gösterir.

3) Birşey ne kadar az olursa onun değeri o kadar fazladır:

Soruna yüzeysel olarak yaklaşırsa bu tezin doğru olduğu söylenebilir. Ama daha yakından incelendiğinde bunun yanlışlığı da rahatlıkla görülecektir. Bu tez belirli ölçüde arz talep konusunda ileri sürülen tezle yakınlık içindedir. Yani birşey ne kadar azsa ona talep fazla olur ve o şey de o kadar değerli olur biçimindeki tezin aynıdır.

Bu tezi savunanlar doğada az bulunan şeylerin bulunup çıkarılması için çok daha fazla insan emeğinin gerekli olduğunu yani ona harcanan toplumsal emek süresinin çok fazla olduğunu ve işte tam da bunun için o şeyin büyük bir değere sahip olduğunu göremezler.

Sorunu toparlarsak şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki; bir şeyin değerinin ne ile belirlenmesi gerektiği konusunda burjuva iktisatçıların ileri sürdüğü tezler saçmadır ve sınıf bilinçli proletaryanın bu tezleri elinin tersiyle bir kenara itmesi haklı ve yerinde bir tavidir. Ve bir şeyin değerini belirleyen tek ölçüt ona harcanan toplumsal emek süresidir. Emek süresinin ölçütünün ne olduğu sorununa gelince bu hafta, gün, saat vb. olarak ifade edilir.

Toplumsal emek süresi bakımından eskiden fiyatı yüksek olan birçok meta, tekniğin gelişmesi sonucu, metanın üretimi için harcanan toplumsal emek süresinin azalması sonucu ucuzlamıştır. Örneğin bundan 60-70 yıl önce alüminyum gümüşten onlarca kez pahalıya mal oluyordu. Oysa bugün gümüşten çok ucuzdur. Bu durum

İlkel üretim

ancak elektrotekniğin alüminyumunu çok daha az emek sağlayarak üretmesi olgusu ile açıklanabilir.

Emeğin üretkenliğindeki artış, bir birim zamanda üretilen ürün miktarındaki artıştır. Bilim ve teknikteki her gelişme emeğin üretkenliğinde bir artışı meydana getirmekte ve bu durum o şeyin üretimi için harcanan toplumsal emek süresinde bir azalmaya yol açmaktadır.

Marks'ın deyimiyle;

“Genel olarak, emeğin üretkenliği ne kadar büyük olursa, bir malın üretimi için gerekli emek-zamanı o kadar kısa, o malda billurlaşan emek miktarı o kadar az ve değeri de o kadar küçük olur; tersine, emeğin üretkenliği ne kadar azsa, bir malın üretimi için gerekli olan emek-zamanı o kadar çok, malın değeri de o kadar büyük olur. Bu nedenle, bir metanın değeri, o metada maddeleşmiş emeğin miktarı ile doğru orantılı, üretkenliği ile ters orantılı olarak değişir.” (3)

Eğer bugün bilim ve teknikteki gelişmeye rağmen metaların fiyatında ucuzlama yerine bir yükselme oluyorsa işte bu durum bize fiyatın gerçek değerinin çok üzerinde seyrettiğini gösterir. Şüphesiz ki bu duruma yol açan birçok etken vardır. Özellikle de bizim gibi yarı-sömürgelerde sık sık yaşanan enflasyon sonucu paranın değer kaybetmesi korkunç boyutlara varan fiyat artışlarıyla sonuçlanmaktadır.

Dipnotlar:

2) *Kapital Cilt 1, Sf. 53-54*

3) *Kapital Cilt 1, Sf. 55*

BİTTİ

Ezilen halkların enternasyonal dayanışmasını yükseltelim!

Verimli ve düzeyli yazmak üzerine

Lenin

Önce bir genelleme yapacak olursak; kitlelere ulaşmak, kitleleri etkilemek bakımından kitle iletişim araçları önemlidir.

Yaşadığımız sınıflı toplumda, her sınıf kendi menfaatleri ve çıkarları doğrultusunda bu araçlardan yararlanmak ister. Ve nitekim öyle de yapmaktadır.

Kapitalist-emperyalist sistemde burjuvazi; görsel, işitsel, sanatsal, yazınsal gibi kitle iletişim araçlarına önem vermektedir. Bu araçlar sayesinde kitleleri etkilemek, kendi ideolojisini, kendi siyasetini, kendi sanat ve kültürünü hakim hale getirmek istemekte ve bunun için bu tür araçları en iyi ve en yaygın şekilde kullanmaktadır.

Hiç kuşkusuz halk sınıf ve tabakaları da bu tür kitle iletişim araçlarını kullanmak, kendi ideolojisini, kendi siyasetini, kendi sanat ve kültürünü geliştirmek, güçlendirmek ister ve istemektedir. Ancak iktidarda olmadığı için bu araçlardan yararlanması, burjuvazi tarafından ya yasaklanmış ya da oldukça sınırlandırılmıştır. Yasaklara karşı koyması, başkaldırması durumunda, bur-

juvazi kısmi haklar vermek zorunda kalmış, ama bunu hiç-bir zaman denetim dışı bırakmamıştır.

Bizimkisi gibi emperyalizme göbekten bağlı bir ülkede, komprador burjuvazi ve toprak ağaları, ilerici-demokrat nitelikli iletişim araçlarının kendi yasaları çerçevesinde de var olmasına tahammül edemez ve halihazırda da etmemektedir.

Dolayısıyla bu tür iletişim (radyo, gazete, dergi) araçlarına, türlü bahane ve yöntemlerle yasaklar getirmekte, yayınlamalarını durdurmakta, astronomik rakamlarla ifade edilebilecek miktarda para cezaları kesmekte, yüzyılları bulan hapis cezaları biçmekte, çalışanlarını işkenceden geçirmekte, sokak ortasında kurşunlamakta, bürolarını basmakta ve bombalamaktadır.

Neden?

Çünkü; bu nitelikteki basın-yayın organları halktan, emekten yana yayın yapmaktadır.

Çünkü; düzeni teşhir etmekte, düzenin pisliklerini kitlelerin gözü önüne sermekte, vahşiliklerini açığa çıkarmaktadır.

Çünkü; halk kitlelerini,

doğrudan, iyiden ve insanca bir yaşamdan yana bilinçlendirmekte, ufkunu açmakta ve mücadeleye sevk etmektedir.

İşte bu nedenle komprador burjuvazi, bu nitelikteki basın-yayın organlarına tahammül edememekte, kendi yasaları çerçevesinde bile yayın yapmalarına olanak tanımamaktadır. Özellikle olayları ve gelişmeleri, ciddi-bilimsel bir tutumla ele alan, sınıf bilinci çerçevesinde tahlil eden, devrimci talepler öne süren basın-yayın organlarına hiç tahammül edememekte, nefes almasına bile fırsat tanımamaktadır. Çalışanından, okuruna kadar tüm kitlelerine amansız bir baskı uygulamakta, kitleleri derhal bu tür yayın organlarının etkileşim alanından uzaklaştırmak ve demokratik kamuoyundan izole etmek istemektedir.

Ülkemizde ilerici-demokrat-devrimci basın-yayın organlarının karşılaştıkları saldırılar bunlardır. Ve bu tür saldırıların dozajı giderek artmaktadır.

Biz burada bu saldırıların tek tek ayrıntıları üzerine durmayacağız. Zira bu saldırıların her bir çeşidini biz hepimiz yaşadık ve gördük. Yalnız biz değil, bu saldırıları halk kitleleri de yaşadı ve gördü. Hala bu saldırıları yaşıyor ve görüyoruz.

O nedenle biz burada, bu saldırılara değinmek, bunları ayrıntılandırmak yerine bu saldırıların yansıması olan ve objektif olarak bu saldırıların amacına denk düşen başka bir yanına değinmek istiyoruz. Yani bizden kaynaklanan eksik ve yanlış yanımıza değinmek,

buna açıklık getirmek istiyoruz.

Biz eğer meselenin bizden kaynaklanan yanı üzerine durmaz, daima ve mütemadiyen düşmanın saldırıları üzerine durursak, o zaman biz ne kendimizi düzeltebilir, ne de düşmanın saldırılarını püskürtebiliriz.

O nedenle önce kendimize yönelmemiz, kendi kusur ve yanlışlarımızı bulmamız gerekmektedir ve bunları giderme yol ve yöntemleri üzerine durmamız gerekmektedir.

Bültende çıkan yazıların, derli-toplu bir şekilde ele alınmadığını, ele alınan ve işlenen konularda hangi öğelerin öne çıkarılması gerektiğini, bunlar üzerine fazla düşünülmendiğini, bu nedenle konunun çok geniş ve birçok ögesi ile ele alındığını, dolayısıyla öz olanın kavratılmasında eksik kaldığını, **kim yazıların** genel-geçer olduğu ve dilinin yeterince yalın olmadığı görülmektedir.

Halbuki halk kitleleri bizden, yeni şeyler duymak, yeni şeyler öğrenmek isterler. Yani halk kitleleri bizden, öz olanı, esas olanı bulup ortaya çıkarmamızı isterler.

Emperyalistlerin kapalı kapılar ardında aldıkları kararları, bu kararların yaşamalarını ne yönde etkileyeceğini ve buna karşı ne yapmaları gerektiğini bilmek isterler.

Yoksa halk kitleleri bizden, düşmanın ne kadar acımasız, ne kadar hilekar ve saldırgan olduğunu, ne kadar zalim olduğunu ikide bir tekrar edip durmamızı istemezler. Çünkü onlar, Lenin yoldaşın da işaret ettiği gibi bu saldırıları hemen her gün yaşıyor ve görüyorlar. Halk kitleleri bizden bilmedikleri, bilme durumunda olmadıkları hususları yazmamızı ve bu hususlar hakkında onları aydınlatmamızı isterler.

O halde yapmamız gere-

Emperyalizmin küresel saldırısına karşı;

ken budur. Yani halk kitlelerinin (işçilerin, köylülerin, öğrencilerin vb.) bilmedikleri, bilme durumunda olmadıkları hususları yazmak ve bunlar üzerinde değerlendirme yapmak, perspektif sunmaktır.

İşte bültende yer alan haber, yorum, makale, araştırma-inceleme türü yazılarda kendisini duyuran önemli ve temel eksikliğimiz budur.

Peki bu eksikliği ve yanlışlığı düzeltmenin yolu ve yöntemi ne olmalıdır ki, biz daha verimli ve düzeyli yazı yazabilelim.

Bu meseleye girmeden önce şunu belirtmekte ve dikkat çekmekte fayda vardır.

Verimli ve düzeyli yazı yazamamanın her ne kadar teorik birikim ve tecrübeyle ilgisi varsa da, bu, belirleyici ve tayin edici öge değildir. Bu daha çok bizim sınıf mücadelesindeki fonksiyonumuz ve çalışma tarzımızla alakalı bir durumdur. Yani olaylara ve olguya yaklaşım tarzımız, onları ele alış ve bilimsel bir bakış açısıyla değerlendirme yetimiz, kitle çizgimiz ve çalışma tarzımızla yakından ilgili bir durumdur.

Verimli ve düzeyli yazı yazabilmek için en başta ne yazacağımızı bilmemiz, bunu kafamızda netleştirmemiz gerekmektedir.

Diyelim ki cezaevleri konusunu işlemek, bununla ilgili bir yazı yazmak istiyoruz. O zaman bu konuyu ele alalım ve nasıl işleyeceğimiz üzerine fikir yürütelim.

Cezaevleri konusu tek başına oldukça geniş ve kapsamlı bir konudur. Bu şekliyle ele alırsak, cezaevlerine ilişkin genel bir yazı yazmış, ya da genel bir tanımlamasını yapmış oluruz. Bu durumda yaptığımız tek şey kitleleri tek başına cezaevleri üzerine bilgilendirmiş oluruz. Onun dışında pek fazla bir şey yapmamış oluruz. O halde konuyu daha güncel ve daha somuta indirgiyelim ve böyle ele alalım. Konuyu, bu-

gün çok tartışıldığı gibi "F tipi hücre sistemi" şeklinde ele alalım ve bunun üzerine yoğunlaşalım. Ele alacağımız ve işleyeceğimiz konu bu olsun. Genellikle hangi konuyu ele almamız ve işlememiz gerektiği bellidir. Zira biz halktan kopuk, entel kişiler değil, halkla birlikte, halkın içinde olan devrimcileriz. O nedenle hangi konuyu ele almamız gerektiğini biliriz. Bu konuda bir sorunuz yoktur. Sorunumuz olan şey, ele almamız gereken ko-

nuyu hangi yönüyle ele almamız ve bunu fazla dağıtmadan derli-toplu bir şekilde işleyebilmemizdir. Şimdi tekrar tespit ettiğimiz konuya dönelim ve bu konuyu yani "F tipi hücre sistemi" konusunu hangi yönüyle ele alacağımızı belirleyelim.

"F-tipi hücre sistemi" ni mimari yapısıyla mı ele alacağız, bunun insan sağlığı ve gelişimi üzerinde bıraktığı olumsuz etkilerini mi öne çıkaracağız? Ya da ceza hukuku ve insani yanıyla mı ele alacağız, bunun ceza hukuku ve adalet anlayışıyla bağdaşmadığını, insanlık dışı bir uygulama olduğunu mu

esas alacağız? Veya sınıf mücadelesi içindeki yeri ve anlamı yanı sıra mı ele alacağız, bunu mu öne çıkaracağız, hangisi?

Kuşkusuz "F- tipi hücre sistemi" konusunu iyi anlatabilmek bakımından, bütün bu sıraladıklarımızın konu içinde yer almasının, hem konunun zenginliği, hem de daha iyi anlaşılması bakımından ayrı bir önemi vardır. Ama biz bunlar içinde esas olanı, belirleyici olanı öne almak zorundayız.

O bakımdan "**F-tipi hücre sistemi**"nin, sınıf mücadelesi içindeki yeri ve anlamı yanı sıra ele almak, konuyu bu yanı sıra tespit etmek en doğru olanıdır.

Cezaevleri bağlamında konuyu ve konuyu ele alacağımız yanı böyle tespit ettikten sonra, bu kez de **kime yani hangi kitleye hitap edeceğimizi belirleyelim.**

Genellikle hitap edeceğimiz kitle bellidir. Ama biz, yazı yazarken, her nedense hangi kitleye hitap etmemiz gerektiğini belirlemeden, bunu dikkate almadan yazmaktayız. Yani hangi kitleye hitap edeceğiz, ko-

lektif içinde örgütlü kitleye mi yoksa toplumun ileri kitlesine mi hitap edeceğiz? Daha bunu ayırt etmeden, bunlar arasındaki farkı gözetmeden başlıyoruz yazı yazmaya. Halbuki yazıya başlamadan bunları ayırtmamız, yani hitap edeceğimiz kitleyi netleştirmemiz gerekmektedir. Eğer kolektif içinde örgütlü kitleye hitap edecek olursak, hem konunun ele alış biçimi, hem de dili farklı olacaktır. Çünkü bu kitlenin, "F-tipi hücre sistemi"ne bakış açısı, yaklaşım biçimi farklıdır. Dolayısıyla konunun ele alış biçimi ve dili farklı olacaktır. Özellikle hitap edeceğimiz kitleyi bilmek, kullanacağımız dil bakımından önemlidir. Mao yoldaşın işaret ettiği gibi; "**Propaganda yapmayı gerçekten isteyen komünistler, okurlarını dikkate almalı, makalelerini ya da sloganlarını kimlerin okuyacağını, konuşmalarını ve söylevlerini kimlerin dinleyeceğini asla akıllarından çıkarmamalıdır. Aksi takdirde, bunları ne okuyan olur, ne de dinleyen**" (Mao. Cilt 3 S.62)

Eğer biz kitleleri esas alıyorsak, eğer biz kitleleri özgürleştirmek istiyorsak, o zaman biz yazılarımızda, konuşma ve söylevlerimizde kitleleri dikkate almak zorundayız. Kitleleri dikkate alırsak ancak, onların anlayabileceği dili kullanabilir ve onların bizi kolay anlamalarını sağlarız.

O nedenle sorun sadece konuyu ve konunun ana yönünü tespit etmekle kalmamakta, aynı zamanda ve bir o kadar da önemli olan, dil sorununu çözmek zorundayız.

Hitap edeceğimiz kitleyi bilmek istememiz, sadece hangi dili kullanacağımız bakımından değil, toplumdaki durumu ve konumlanışı bakımından da önemlidir.

Çünkü; değişik durum ve konumdaki kitleler, toplumsal ve sınıfsal olaylar karşısında farklı farklı biçimlerde etkilenir, duygu ve düşüncelere ka-

pılırlar.

Görüldüğü gibi verimli ve düzeyli bir yazı yazabilmek için en başta konuyu tespit etmek ve konunun ana yönünü belirlemek gerekmektedir. Ardından hitap edeceğimiz kitleyi, kitlenin toplumdaki durumu ve konumlanışını bilmek ve kullanacağımız dili buna göre tespit etmektir. Bu işin birinci yanısıdır. İkinci yanı ise, plandır.

Verimli ve düzeyli bir yazı yazabilmek için bu saydıklarımız yeterli değildir. Zira bu saydıklarımız, konunun anlaşılması ve nasıl ele alınması gerektiğini ortaya koyan hususlardır.

Her işte olduğu gibi yazı yazma işinde de bir plan yapmak, bu plan çerçevesinde bir çalışma yürütmek gerekmektedir.

Hepimizin okulda öğrendiği gibi, yazının bir **giriş**, bir **gelişme** ve bir de **sonuç** bölümü vardır. Bu kaba biçimiyle bir plandır. Ama bu çok genel olduğu için bizim işimizi görmemektedir. O halde bunu daha detaylandırmak ve somutlamak gerekmektedir. Yani "F-tipi hücre sistemi" yazısını nasıl ele alacağız, bunun bir planını yapmak, buna göre bir çalışma yürütmek gerekmektedir. Bu durumda "F-tipi hücre sistemi" yazısını şu plan dahilinde ele alabiliriz:

* Hücre sistemi nedir, tarihte bunun yeri ve anlamı nedir, insan yaşamı üzerindeki etkisi nedir?

* Kapitalist-emperyalistlerin bu sistemi kullanmalarındaki amaçları nedir, bunun dünyadaki ve Türkiye'deki uygulanış biçimi ve düzeyi nedir?

* Türkiye'de egemen olan komprador burjuvazi ve toprak ağaları bu sistemi daha çok kimlere karşı kullanmakta, neden ve hangi dönemlerde kullanılmaktadır?

* Egemen sınıfların bu uygulamasının devrimciler ve halk kitleleri üzerindeki etkileri nelerdir?

* Bu uygulamanın, sınıf

mücadelesindeki etkisi nedir, sınıf mücadelesini etkileyebilmiş-geriletebilmiş midir?

* Buna karşı tavrımız ne olmalıdır, kitleler ne yapmalıdır?...

Konuya, bunun gibi bir plan yapmak, bu plan dahilinde hazırlanmak, çalışmamızı daha verimli ve daha derli-toplu kılacaktır. Bu durumda önce kendimizi yoklamak, konu hakkında yeterli bilgimizin olup-olmadığını ortaya çıkarmak durumundayız.

Mümkündür ki; "F-tipi hücre sistemi" üzerine yeterli bilgimiz olmayabilir. Bu önemli değildir. Önemli olan, hangi konuda bilgimizin olduğu, hangi konuda bilgimizin olmadığınin bilinmesi ve hangi konuda araştırma-inceleme yapma ihtiyacımızın olduğunun tespit edilmesidir. Yaptığımız bu plan sayesinde konunun genel bir çerçevesini çizmiş, hangi konularda ve nasıl bir bilgi toplamamız gerektiğini belirlemiş oluruz. Bu durumda hem bilgi eksikliğimizi gidermiş, hem de tuttuğumuz notlar sayesinde konuya daha somut ve güncel ile içiçe işlemiş oluruz. Böylece verimli ve nitelikli bir yazı yazmış oluruz.

İşte bizde var olan eksik ve yanlışlar, kendisini en çok bu noktada göstermektedir.

Bugün bültene yazı yazan DDSB'li emekçilerin kimi güzel, etkileyici yazılarına rağmen **önemli bir bölümü**, bir konuda yazı yazmaları gerekiyorsa, daha o konu hakkında bir araştırma-inceleme yapmadan hemen kaleme sarılmakta, eskiden bildiği ne varsa onu yazmaktadır. Sonuçta, ortaya hepimizin bildiği türde, düzeysiz, basma kalıp, yaşamdan kopuk, soyut ve yavan yazılar çıkmaktadır.

Bu tür yazılar kitlelere fazla bir şey vermemektedir. Hatta **bu tür yazılar kitlelere itici bile gelmektedir.** Çünkü kitleler, bu tür yazılar okuduklarında içinde ne kendilerini görebilmekte, ne de bu tür yazılarda yeni bir şey öğrenebilmek-

tedirler. Bu durumda yayınlarımız kitlelerin elinde, onları örgütleyen ve mücadeleye sevk eden bir araç olmak yerine, okunup geçilen bir araç haline dönüşmektedir.

Kitlelerin ruhuna ve bilincine hitap etmeyen, onlarda örgütlenme sorumluluğu yaratmayan yazılar, doğaldır ki bizim amacımıza hizmet etmiyor. Kitlelerin örgütlenmesindeki yetersizlik, objektif olarak düşmanın işine yaramaktadır. Bu nedenle elattığımız herşeye çok ciddi sarılmamız. "Benim yazımla mı dünya değişecek" ciddiyetsizliğiyle değil, "Ben de yazılarımla dünyanın değişimine katkı sunacağım" kavrayışı ve sorumluluğu ile yaklaşmalıyız. Görev savmak değil, her kelimenin önemini düşünerek ve emek vererek, yeneden yeniden emek vererek yazmalıyız.

"Makalenin ve konuşmanın biricik amacı, başkalarını etkilemektir. Ama yoldaşlarımız bu görevi gelişigüzel bir şekilde ele alıyorlar. Bu önemsiz olanı önemli olandan üstün tutmak demektir. Birçokları hiçbir inceleme ya da hazırlık yapmadan makaleler yazıyor, konuşmalar yapıyorlar." (age sf.66)

Demek ki, verimli ve düzeyli bir yazı yazabilmek için **konu üzerine iyi düşünmemiz, ne yazacağımızı iyi tasarlamamız ve buna göre bir araştırma-inceleme yapmamız** gerekmektedir. Bunu yaptıktan sonra ancak, kitlelere doyurucu yazılar yazabilir, onları aydınlatabiliriz. Bunu yapmak o kadar da zor değildir. Yeter ki bunun sorumluluğunu duyalım ve yetkinleşme noktasında çaba gösterelim.

Aslında yazı yazarken bu yöntemi uygulamakla, hem bir taraftan biz bilgilenmekte, yeni yeni şeyler öğrenmekteyiz, hem de kitleler bilgilenmekte ve yeni şeyler öğrenmektedirler. Ama sadece bu değil, aynı zamanda biz, araştırma-inceleme yapmakla, ele aldığımız konuyu daha objektif ve doğru olarak ortaya koymuş, bilimsel

bir gözle tahlil etmiş ve neticede kitlelere net perspektifler sunmuş oluruz.

İşte verimli ve düzeyli bir yazı yazabilmenin belli başlı kuralları bunlardır.

Toparlayacak olursak;

Emperyalistler ve uşağı durumundaki komprador burjuvalar ve toprak ağaları kitle iletişim araçlarını en geniş ve en etkin bir şekilde kullanmakta ve bu yolla halk kitlelerini; kendi ideolojisi, kendi siyaseti, kendi kültürü doğrultusunda etkileme gayreti ve çabası içindedirler.

Devrimci-demokrat-ilerici nitelikteki basın-yayın araçları ve faaliyetler her dönemde hakim sınıflar tarafından engellenmeye çalışılmakta ve azgın saldırılara maruz kalmaktadırlar.

İşte bu nedenledir ki; bizim basın-yayın araçlarımızı çok daha verimli ve ustaca kullanmamız gerekmektedir.

Basın-yayın araçlarımızı en son sınır ve en geniş kapsam alanına kadar kullanma becerisini göstermemiz gereken diğer bir önemli yandır.

Bu bilinç ve amaçla, verimli ve düzeyli yazabilmek için;

✓ Konuyu ve konunun hangi yönünü ele alacağımızı iyi tespit etmeliyiz.

✓ Konuyu kime ve hangi kitleye göre yazacağımızı netleştirmeli, kitlenin anlayabileceği bir dil kullanmalıyız.

✓ Konuyu dağıtmadan, derli-toplu bir şekilde yazmalı, bunun için bir plan yapmalıyız.

✓ Konuyu objektif ve doğru bir şekilde ele almak, kitleyi aydınlatıcı ve doyurucu bir şekilde bilgilendirmek ve net bir perspektif sunmak için araştırma ve inceleme yapmalıyız.

Eğer bu çerçevede ve anlayışta hareket edersek, hem verimli ve düzeyli yazı yazmış oluruz, hem de düşmanın, ideolojik, siyasi, kültürel vb saldırılarına karşı kitleleri silahlandırmış, mücadele azmini ve ufkunu geliştirmiş oluruz.

Emperyalizmin küresel saldırısına karşı;

SOLDAN SAĞA:

1. TC Anayasasının 143. Madde-
sinde ifade edilen gerekçelerle ku-
rulan mahkemenin baş harfleri. / 26
Eylül 1999 tarihinde devlet güçleri
tarafından planlı bir saldırı ile 10
devrimci tutsağın katledildiği ve
Ankara Merkez Cezaevi olarak da
bilinen cezaevinin katliamla birlik-
te anılan adı. 2. Vücudunun gelişi-
mini tamamlamış olan. / Gerçekçi-
lik. 3. Yakıtla işletilen elektrik
santrali. 4. (tersi) Yabancı. / Bir işi
yapmak için verilen söz. / Kızıl
alev rengi. / (tersi) İçinden su akıt-
mak için yeri kazarak meydana
getirilen açık oluk, hark. 5. İspan-
ya'nın bağımsızlığı için mücadele
yürüten bir örgüt. / Tutma organı-
mız. / Mitolojide zalimliği ile ün
yapmış ve Demirci Kawa'nın ön-
cülüğündeki isyan ile yenilgiye
uğratılan hükümdar. 6. Proleter
kültür-sanatın sesi ve temsilcisi ol-
ma yolunda mütevazı ve emin
adımlarla yol alan, 30 Ocak 2000
tarihinde İstanbul Abdi İpekçi
Spor Salonu'nda yapacağı Halk
Konseri İstanbul Valiliğince yasak-
lanan kültür merkezini simgeleyen
harfler. / Bir varlığı ya da olayı do-
ğuran şey, sebep. / Romen rakam-
larında elli. / Uluslararası Kara-
yolları'nda Türkiye'yi simgeleyen
harfler. 7. Özet, kısaltma anlamın-
da Arapça bir sözcük. / Pek hoş,
istek uyandıran, oflaz. 8. Başlıca
temel niteliğinde olan, esasi. / Ah-
laki, ahlaksal anlamında kullanılan
bir sözcük. / Kuvvet ve zor altında
bulundurma, devletin sıkça başvur-
duğu politiklardan biri. 9. Mate-
matikte kullanılan sabit sayılardan
biri. / Yaşamından memnun olup
bunu davranışlarıyla gösteren ve
bu durumunu çevresindekilere de
yayan. / Bir bağlaç. / Atardamarlar
ve toplardamarlar içinde dolaşan
kırmızı renkli sıvı. 10. Bir Yunan
masal kahramanı. / Trafiğin ilk iki-
harfi. / Dört kenarı birbirine eşit,

dört dik kenarlı kapalı geometrik
şekil. / Baryumun simgesi. 11.
Karl Marks'ın, sınıf çatışması yolu
ile komünizmin gerçekleşmesini
amaçlayan bilimsel öğretisi. / Nas-
yonel Sosyalistlerin (faşistlerin-
Naziler'in) lideri Hitler'in müca-
delesini anlatan kitabının adı. 12.
Erkek hizmetçi. / Rize'nin ilk he-
cesi. / Sözlü, yazılı veya resimli
olarak türlü biçimlerde düzenlene-
bilen bilmece. 13. Fasilin son he-
cesi. / Titan elementinin simgesi. /
Türkiye'de emniyet ve silahlı kuv-
vetler yetkililerinin en sevdikleri
emir, vurmaktan. / (tersi) Kürtçe'de
amca, emmi. 14. (tersi) Osmiyum
elementinin simgesi. / 1949'da
Çorum'un Sungurlu ilçesinde do-
ğan 18 Mayıs'ta Diyarbakır zin-
danlarında ser verip sır vermeye-
rek destanlaşan Türkiye Proletar-
yası'nın komünist önderinin ismi-
nin baş harfleri. / 17 Ocak 2000
tarihli cezaevleri protokolü ile uy-
gulamaya konulmak istenen hücre
tipi (tabutluk) cezaevini sembolize
eden harf. 15. Siyasal tercihini
toplumculuktan yana koyan kişi,
toplumcu. / İçine, arılığını (saflığını)
bozacak hiçbir şey karışmamış
olan, gerçek.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1. Bir sınıfın, diğer bir sınıfı baskı-
altında tutmak için oluşturduğu
bir hükümet yönetimi altında ör-
gütlenmiş siyasal güç. / 1992'de
faili meçhul (!) bir cinayete kurban
giden Anter soy isimli amca lakap-
lı Kürt aydını. 2. Kilogramın binde
biri. / Tutmayan, etki etmeyen aşı.
/ 3. Milli İstihbarat teşkilatını sim-
geleyen harfler. / Babamızın erkek
kardeşi. / Ağız yolu, ağız yolu ile -
sözlü - anlatım. 4. İnişli yer, bayır
- eğimli. / Marksizmi-Leninizmi
simgeleyen harfler. / Silahlı müca-
deleyi terk ederek Ulusal Kurtuluş
mücadelesinin rotasını uzlaşma ve
barış politikalarına çeviren Kürdis

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														
15														

tan İşçi Partisi'ni simgeleyen harf-
ler. / Nazi hücum kıtasını simgele-
yen harfler. 5. Arupa'nın güneydo-
ğusunda, başkenti Kiev olan ülke.
/ Tecrübesiz, deneyimsiz. 6. Pe-
ru'nun başkenti. / Gerçeği ortaya
koymak amacıyla yapılan yargı-
yıcı inceleme ya da tartışma. 7.
Yunaytd olarak okunan birleşmiş,
uyumlu anlamlarına gelen sözcük.
/ 12 Eylül 1980 öncesi döneminde
Fatsa'daki çalışmaları ile ünlenen
devrimci Fikri Sönmez'in lakabı. /
Valinin mülki amirliğini yaptığı
yer. 8. Asıl adı Vladimir İlyiç Ul-
yanov'dur, 1917 Sovyet Devri-
mi'nin esin kaynağı ve önderi olan
Marksist düşün, siyaset ve eylem
adamı, III. Enternasyonel'in (Ko-
mintern) kurucusu. 9. Üzerine yapı
yapılmak üzere ayrılmış yer (Tür-
kiye'de mafyası ünlüdür.) / İneğin
son hecesi. / Bazı öğrencilere öğ-
renimlerini bitirmeye kadar bir
kuruluşça ödenen aylık. 10. Oh ne
iyi, diyecek bir şey yok anlamında
sitemkâr söz. / Ar. Ağırbaşlı anla-
mında bir sözcük. 11. Daha çok er-
keklerin kullandığı öfke ve nefret
anlatan kaba söz. / Herhangi bir bi-
çimde her hangi bir koşula bağlı

olmamayı, istediği gibi davranma-
yı savunan, sözde serbestlik yanlı-
sı olan. 12. Üst sözcüğünün karşı-
tı. / (tersi) Arseniğin simgesi. / Ç-
buk davranmak, acele etmek. 13.
Ar. (tersi) Yineleme. / Siyasi ko-
miserin baş harfleri. / Güneydoğu
Anadolu Bölgesi'nde devlet tara-
findan yıllardır gerçekleştirilmesi
düşünülen projeyi simgeleyen
harfler. 14. Bir şeyin, bir olayın
açtığı çıkar yitimi ya da kötü so-
nuç. / Az iri, az büyük. 15. Ev,
dükkan, arazi gibi taşınmaz mallar.
Mülkler. / Kınamak eylemi, ayıp-
lama.

**GEÇEN SAYIDAKİ
BULMACANIN ÇÖZÜMÜ****Soldan sağa:**

1- Komintern, 2- Oportünizm, 3-
Mali, 4- Planya, Ark, 5- EFT, 6-
Ad, Lr, Emek, 7- Dayamak, Lo, 8-
Olagelen, 9- Dolar, Nü, 10- Lasim,
Kan

Sağdan sola:

1- Komprador, 2- Opal, Dal, 3-
Molas, Yada, 4- İrin, Lagos, 5- NT,
Yermeli, 6- Tuhaf, Alam, 7- En, Te-
ker, 8- Rina, 9- Nz, Reel, Na, 10-
Mek, Komün.

DENİZ YILDIZI ÖYKÜSÜ

Bir adam okyanus sahilinde yürüyüş yaparken, denize te-
laşla birşeyler atan birine rastlar. Biraz daha yaklaşınca bu
kişinin, sahile vurmuş deniz yıldızlarını tekrar denize attığı-
nı fark eder ve 'Niçin bu deniz yıldızlarını denize atıyorsunuz-
nuz?' diye sorar: Topladıklarını hızla denize atmaya devam
eden kişi 'yaşamaları için' yanıtını verince, adam şaşkınlıkla
'iyi ama burada binlerce deniz yıldızı var. Hepsini at-
manıza imkan yok, sizin bunları denize atmanız neyi fark
ettirecek ki?' der. Yerden bir deniz yıldızı daha alıp denize
atan kişi 'Bak, onun için çok şey fark etti' karşılığını verir.

BİZİM ÇOCUKLAR

Bizim çocuklar
Yürek dolusu yaşamdır
Silahların namlusundan
Hedefe yollandığında
Ve takılır asi rüzgarlara
Arsızca eser
Gün olur ki
Söylenir türküler
Demlenir çaylar
Yürekler temiz ve sıcak
Gün olur ki

Bir barınak gözünden
Gülümserler dünyaya
Yükleri ağır
İçinde umut var
Ölümden güzellik var
Geceler kör
Geceler sağır
Yeller hain
Yollar tuzak
Yılmak mı? Asla!
Demirdeki pası eritir sevdaları

Ezilen halkların enternasyonal dayanışmasını yükseltelim!

Eğitim sistemindeki uygulamalar...

Her devletin kendi sisteme uygun eğitim modeli, eğitim politikası, bu politikaları uygulamaya sokacak tüzükleri, yasaları vardır. Resmi ideolojiyi sağlamlaştıracak idarecileri, öğretmenleri yani çalışanları vardır. Eğitme, öğretme işini yapacak olan öğretmen bu işin gereklerine uygun olarak eğitilmemişse, yapacağı işin inceliklerini bilmiyorsa, başarılı olması beklenemez. Sonuçta, yetişti-receği varlık bir insandır, çocuktur. Hata kabul etmez.

1999-2000 öğretim yılında M.E.B'nin planlaması ve onayıyla bir uygulama gerçekleştiriliyor. Birçok üniversiteden mezun olmuş veya son sınıf öğrencileri "formasyon eğitimi" adı altında, bir eğitim programına devam ediyorlar. (Tabi, isteyen ve 400 milyon para yatırılabilenler) Bu program süresince, İstanbul'daki birçok okula "stajyer öğretmen-öğrenci" olarak gönderiliyorlar. Bu öğrenciler gönderildikleri okullarda, okul müdürlerinin belirledikleri bir sıralama-düzenleme ile derslere dinleyici olarak giriyorlar. Sınıf öğretmenin nezaratinde ders anlatıyorlar. Sonuçta, sı-

nıf öğretmenin ve üniversitede formasyon dersleri veren öğretim üyesinin vereceği rapora göre formasyon eğitiminin staj bölümünü tamamlıyorlar.

İlk etapta vurgulanması gereken şey, üniversitelerin her yıl yüzlerce, binlerce mezun verdiği ve bu öğrencilerin büyük çoğunluğunun çok bariz bir şekilde gelecek kaygısı yaşadığıdır. Bulduğum bölgede stajyer öğrencilerden kimi Coğrafya, Tarih bölümlerinden, kimi Biyoloji bölümünden, sağlık çalışanlarından tutun da, Uçak mühendisine, makine Mühendisine kadar mezun olanlar var. Makine mühendisi olmuş, sınıf öğretmenliği için formasyon alıyor. Bu durum devletin aczi, ayıbıdır. Günü kurtarmak adına, her şehirde üniversite açıp, plansız-programsız; iş alanları yaratmadan öğrenci almak, sadece işsizler ordusunun gün geçtikçe çoğalmasını sağlıyor.

Ülkemizde istihdamı yaratan, belirleyen patron-ağa devlettir. İşgücünü istediği gibi kendi çıkarlarına göre ucuza kullanan patron-ağalar, aynı zamanda ne kadar çalışan olacağına karar verirler.

Devlet kendi kurumlarında yarattığı istihdamın dışında, hiçbir şekilde çalışma hayatına müdahale etmez, edemez. Çünkü, patron-ağaların devlettir. Varlık sebebi de bunlardır. Şirketlerin, tekellerin yarattıkları iş alanları, işsizler ordusunun taleplerini karşılamaya yetmez. Mevcut sömürü düzeni "Az işçi, az ücret, çok emek" mantığıyla kendi varlığını korur, karına kar katar. İşsizler ordusunun çok az bir bölümü "iş imkanı" na kavuşur. Büyük bir kısmı açıktadır. "Formasyon eğitimi" safsatası, bu işsiz gençlerin umudu olmuştur bir bakıma.

İkincisi, devletin eğitim-öğretim alanına nasıl yaklaştığının açık bir göstergesidir yaşanan bu durum. Eğitimcinin yetiştirilmesi, mesleki donanımı "formasyon eğitimi" programlarıyla sağlanamaz. Bir eğitimcinin sahip olması gereken özellikleri O'na kazandıracak olan sistemli, köklü, bilinçli hazırlanmış uzun eğitim süreci olmalıdır. Eğitimde kalite, eğitimde başarı, eğitimde geleceğe yatırım, ancak iyi eğitilmiş, bu işi gereklerine uygun olarak yürüten eğitimciler eliyle gerçekleşecektir.

"Açığı kapatalım, sınıflar boş kalsın, sorun çıkmaz" mantığıyla hareket edip bir taşla üç kuş vuruluyor. Sınıflardaki öğretmen açığı kapatılıyor. İşsiz gençlere "bak devletimiz size iş olanakları yaratıyor, devlet her zaman yanınızdadır" mesajı veriliyor. Bir taraftan da öğrenci başına 400 milyon hesaplanırsa, yüklü bir miktar para üniversitelerin, Milli Eğitimin kasasına giriyor.

Peki, bütün bunlar olup bitirken, gençlerin çaresizlikleri, gelecek kaygıları bu derece kullanılırken, eğitim-öğretim bu kadar hafife alınıp, para karşılığı gençlere bu alan pazarlanırken; eğitimcilerin "örgütlü gücü" sendikalarımız ne yapıyor? Eğitim-Sen olaya nasıl bakıyor? Bildiğim ve gördüğüm kadarıyla hiç bir şey. Çok yazık.

Eğitim sorunlarına gerçek anlamda sahip çıkan olmalıyız. Bu alanda yaşanan her türlü sorunun karşısında, haklarının ve durumunun bilincinde olarak kararlı, örgütlü karşı duruşu gerçekleştirmeliyiz.

DDSB okuru bir eğitimci

"Çocuklarını acı içinde doğuracaksın, isteğin kocana dönük olacak ve seni o yönetecek." (Tekvin 3.16) mantığı özel mülkiyetle birlikte kadına yaklaşımın ana teması oldu.

İnsanlık tarihinin büyük bir bölümünde kadına ikinci sınıf insan muamelesi yapıldı, yapılmaya da devam ediliyor.

Mülkiyetin kişisel bir kudret sembolü haline gelmesiyle beraber, kadınlar da elde edilmek için savaşılan birer meta konumuna düşürülmüştür. Örneğin derebeylik dönemindeki savaşlarda kadın da bir ganimet sayılmış ve birkaç koyun-deve; şu kadar kadın, şu kadar bakire, metres denkleştirmesi ile tecim (ticaret) malzemesi olarak pazara sürülmüştür.

Dinsel öğretilerin de çoğunluğunda, erkek egemen anlayışın etkisi ile kadının horlanıp aşağılandığını görmekteyiz.

Dini akımlar kadını ikinci sınıf insan olarak görme noktasında kutsal ittifaklar yapmışlardır. Ata-erkilliğin dayandığı kaba güç binlerce yıl kadına yönelik dogmatik (bilim dışı, söylentiye dayalı) inançların sürmesini sağlayabilmiştir.

Mit (tarih öncesine dayanan efsane) insan tarihinin başlangıcını bir seçim yapma eylemiyle özdeşleştirir. (Havva-elma efsanesi)

19. y.y. ortalarına kadar önce İngiltere'de, ardından tüm

Batı Avrupa'da yaşanan üretimde makinanın rolü ile maliyetin düşmesi ucuz olan kadın iş gücüne talebi arttırdı. Bu sayede patronlar kârlarına kâr kattılar.

Kadın...

Makinalaşmayla birlikte kaba kuvvet (ataerkil güç) önemini yitirmeye başladı. Avrupa'da sayısız aile içinde kadın, "evinin eli ekmek tutan bireyi" haline gelerek üretim ilişkilerindeki süreci etkiledi. Buna bağlı olarak erkek egemen kültürün etkisi de zayıfladı.

20. yüzyıla gelindiğinde kadının ekonomik ihtiyaçtan dolayı üretimde yer alması, sınıf mücadelesine katılım nokta-

sında olanak sağlasa da toplumun kadına bakışında özde bir değişim sağlamadı. Ama sınıf mücadelesinde ısrar ve sosyalizm hedefli mücadele, kadının yaşamdaki önemini suyüzüne çıkardı. Kadın katılmadan devrim olmayacağı tezine ulaşıldı. Devrimle birlikte kadının da kurtuluşunun maddi temelini atıldığı sosyalist bir süreç yaşandı. Sınıf mücadelesi tarihinden öğrenmesini bilen ve bizlere dayatılan burjuva-federal kadın ve erkek rolünü reddedip, sınıfımızın, mücadelemizin ihtiyaç duyduğu yeni insan olalım. Hiçbir şey zor olmaz, eğer dorukları fethetme cesaretini kuşanırsak. **Antalya'dan bir DDSB okuru**

Emperyalizmin küresel saldırısına karşı;

Devrim, Mayıs'ın kızılığıyla gelecek

Şimdi Mayıs ayındayız, Mayıs ayı baharın en güzel ayıdır. Ama zulüm altındadır. Mayıs kan içindedir. İsyandır Mayıs'ın adı toprak gibi, sınıfın da sömürüye, zulme ve zorbalığa karşı başkaldırı ayıdır.

1886'da başladı Mayıs'ın ilk isyanı, düşük ücretle ağır koşullar altında 15-16 saatlik çalışmaya karşı başlattı direnişi, Amerikan işçileri. Sonra dalga dalga yayıldı tüm dünyaya. Birçok bedel ödenerek kazanıldı 1 Mayıs. Dünya işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak işçi sınıfının uyanışı ülkemizde de geliştikçe korkuya kapıldı komprador patron-ağa devleti. **Önce yasakladılar ama yasaklar sökmedi, ardından çarpıtmak istediler.** Dedi ki 1 Mayıs işçi bayramı değil bahar bayramıdır, herkes git sin piknik yapsın, ama bu çarpıtmalar da sökmedi. Her yıl yüzbinlerin katıldığı görkemli mitinglerle kutlandı 1 Mayıs alanlarda. Her geçen gün korkuları artan sömürücü işçilerin üzerine saldırdı. Dört bir yandan yürüdüler işçilerin üzerine kurşunla, tankla, panzerle şehit ettiler 34 yiğit insanı 1977'de. Yaşamlarını halkın kanını emerek sürdürenler doymamışlardı

kana. Her 1 Mayıs'ta kan almaya devam ettiler. Mehmet Akif Dalcılar'ın, Gülay Becerenler'in ve 1996 şehitleri ...

Mayıs kavgası ayı demiştik ve devam etti kavgamız. Dillerde bir türküyü onlar 6 Mayıs şafağında Deniz faşizmin ağında. **Deniz, Yusuf, Hüseyin** üç yiğit halk önderi idam sehpasında dahi devrime ve halka bağlılıklarını haykırdılar. Ölümüne sloganlarla yürüdüler. "Biz hiç bir şahsi çıkar gözetmeden ülkemizin bağımsızlığı için, halkımızın mutluluğu için severek ölümüne gidiyoruz. Bu bayrağı onurla Türk halkına emanet ediyoruz. Yaşasın işçiler, köylüler. Yaşasın Devrim."

Beynimiz dahil her şeyimizi teslim almaya çalışan burjuvazi Deniz ve yoldaşlarını da nostalgik devrimciler olarak göstermeye çalışıyorlar. Deniz'in posterlerini kahve, klüp ve bar köşelerine asarak özünden saptırmaya çalışıyorlar. Oysa Deniz ve yoldaşları emperyalizme ve yerli uşaklarına karşı başkaldırının adıydılar. Onlar her halk hareketinin içinde, önündeydiler. **Onlar** kavgadan, **onlar** devrimden yanaydılar ve **onlar** kavgamızda ve mücadelemizde yaşayacaklar.

Zulmün ve direnişin yeri ve zamanı olmaz derler. Nerede zulüm varsa orada başkaldırı ve direniş olacaktır, hem de ölümüne ve destansı direnişler. Mayısın Kızıl bayrağı P.P kurucusu önderimiz **İbrahim Kaypakka**ya yoldaş tarafından Diyarbakır zindanlarının burçlarına **18 Mayıs 1973'te** dikiliyor.

Önderimiz İ.K. devrimin kurmaylığını yapacak ve sınıfa önderlik edecek PP'ni 24 Nisan 1973'de yoldaşlarıyla birlikte kurar. P.P'sinin kuruluşuyla birlikte faşist patron -ağa devletine korku salar ve devlet, ABD efendileriyle birlikte Proletarya Partisi'nin Türkiye'deki en tehlikeli örgüt olarak nitelendirirler. Bunun içindir ki faşist devlet tüm gücüyle sınıfın öncüsüne ve önderliğine saldırır. Amansız ve dişe diş geçen mücadelenin sonunda Önder yoldaş yaralı olarak faşist devlete esir düşer. Sevinçten salyaları akan faşist köpeklerin hevesleri kursağında kalmıştı. **Çünkü Komünistler esir düşer ama asla teslim olmazlar.** Bu bilinçle meydan okudu tüm işkencecilere Kaypakka "Ben işçi sınıfının, yoksul köylünün, öğrencilerin ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının temsilcisiyim,

sizler sömürüyü, zulmü temsil eden burjuvazinin uşaklarısınız. Beni öldürebilirsiniz ama teslim alamazsınız." Bu bilinçle 3 aylık işkence sonucunda katledildi. Ölümüyle faşizmi kendi kalesinde yenmiştir. Bu direniş bir gelenek oldu. Proletarya Partisi'nin İ.K.'dan devraldığı bu bayrağı birçok yoldaş işkencehanelerde ser verip sır verme ilkesiyle faşizmin burçlarına dikmiştir.

Kana doymayan faşist devlet halka ve devrime karşı yeni saldırılar planlayıp uygulamaya koymaya çalışmaktadır. Halkı teslim almanın yolunun örgütlü olan önderliği teslim almaktan geçtiğini bilen burjuvazi, en dinamik kesim olan devrimci tutsakları teslim almanın çabası içinde. Bunun için de yine Mayıs ayında, F tipi ölüm hücrelerini yaptırıyor. Yine can bedeli bir direniş başlayacak. Nice bedeller ödenecek, yine Mayıs kızıla boyanacak ama yine yenilen faşist komprador patron ağa devleti olacak. Ölümüne de olsa biz kazanacağız. Halk kazanacak, devrim kazanılacak.

Mayıslar devrimle, zulüm altından kurtulup baharın en güzel ayı olarak kutlanacak.

Bir DDSB'li

İki bin yılının ilk 1 Mayıs'ını da geride bıraktık. Bu 1 Mayıs'a girerken iki temel sorun da işçi ve emekçiler açısından önem taşıyordu. **Birincisi** özelleştirme ve Toplu Sözleşmelerde dayatılan %0-25 zam, **ikincisi** de meclise sunulacak olan sosyal güvenlik, işsizlik, iş güvencesi, nemaların kaldırılması gibi yeni uyum yasalarıdır.

İşçi ve emekçiler 1999 yılını önemli bir kayıpla kapattılar. Bunun başlıca sorumlusu elbette bugün de başımızda bulunan **iktidar ve ona entegre olan sendika bürokratlarıdır.**

'99'da emekçilere, tutsaklara yönelik yoğun saldırılara karşı İstanbul'da kurulan ve diğer bölgelerde de tartışılan ve kurulan yerel emek platformları; özellikle İstanbul'da 5 Şubat'ta önüne koyduğu mücadele prog-

ramı ile duran, etkisizleşen sınıf hareketini de yeniden harekete geçirdi. Bu hareketlilik aşağıdan yukarıya doğru yansımaları göstermeye başladı. Türk-İş'in 1 Mayıs öncesi Ankara yürüyüşü yaparak 1 Mayıs'ı etkisizleş-

2000 yılı 1 Mayıs'ı ve sonrası

tirme çabasına karşı özellikle İstanbul ayağının hem yolda hem de salonda Türk-İş yönetimine yönelmesi ve artık meydanlara çıkılması yönündeki baskısı hem Türk-İş sonuç bildirgesine hem de birçok ilde 1 Mayıs'ın alanlarda kutlanması na önemli katkı sundu.

Bunca yoğun saldırının yaşandığı bir dönem olmasına karşın sendika konfederasyonlarının ve genel merkezlerinin

bildiğimiz sadece günü kurtarma tavırları bu 1 Mayıs'ta da alanlarda yansımaları buldu. 1 Mayıs'ta özüne uygun kutlamanın yapılmasını isteyen ve bu yönde çaba sarfedenler ile 1 Mayıs'ın içini boşaltmaya çalış-

ılan ve bu yönlü uğraş içerisinde olanların ayrışması çok net görüldü. 1 Mayıs'ta kitlesini alana taşıyanlara baktığımızda, Deriş, Belediye-İş, Genel-İş, Yol-İş (sadece bir şubesi), Tümtis, Petrol-İş ve Lastik-İş sendikalarıydı. **Bu işkollarında üretim durmuş, dışında kalanlar ise sadece temsili düzeyde diyebileceğimiz sayıyla katılmışlardı.** KESK ayağı ise oldukça zayıf ve cılızdı. Kongre sürecine

girmiş olmasına karşın KESK kortejinde olması gereken canlılık ve hareketlilik hissedilemiyordu. Siyasi partiler ise, bu 1 Mayıs'ta daha disiplinli ve kitleseldi. Bunun dışında kalan DKÖ'ler ise kendilerini alanda pankartlarıyla, kitlesiyle ifade etmekten bile sakınmış olacaktı ki, görünmüyorlardı. (Bazı DKÖ'ler hariç) Bu durumun yaşanmasında, 1 Mayıs öncesi özellikle medya aracılığıyla kitleleri sindirmek ve katılımı düşürmek amaçlı 1 Mayıs'ın olaylı gün ilan edilmesinin önemli etkisinin olduğu herkesçe bilinmektedir.

2000 yılı ikinci yarısı hareketli ve mücadelenin ivmeleneceği bir dönem olacak.

Bir DDSB'li

Ezilen halkların enternasyonal dayanışmasını yükseltelim!

O, yüz metre koşuculuğunu başkalarına bırakarak **uzun bir yürüyüşü seçti**. O'nu; uzun yıllar çöl sessizliğine gömülen Türkiye devrimci, komünist hareketin o kasvetli, o umutsuz, içler acısı kara bulutlu gök kubbesinde, birden bire ortaya çıkan kutup yıldızına benzetebiliriz.

Yolumuzu aydınlatan kutup yıldızımız, yoksul halkımızın yiğit insanı Türkiye proletaryasının önderi, ser verip sır vermeyen, komünist önder İbrahim KAYPAKKAYA 24 yaşında, 1973 yılının 18 Mayıs'ında Diyarbakır zindanlarında yoğun işkencelerden sonra katledilmiştir.

O'nun görüşleri baştan beri üçlü bir ilgiye muhatap olmuştur.

En başta; bu köle düzenini sürdürmek isteyen patron-ağa devletinin ilgisi. Bu göz kamaştırıcı ışık en çok onların ilgisini uyandırdı. Onlar yalnızca o ışığı taşıyan yüreği ve kafayı çarmıha germekle kalmadılar, O'nun düşüncelerini devam ettirenleride adım adım izleyip yok etmeye çalıştılar.

İkinci olarak; Başta işçiler ve yoksul köylüler olmak üzere milyonlarca emekçi, aydın ve öğrencinin ilgisi. Bunlar devrimin stratejik hedefini ve yolunu, proleter bir sınıf duyarlılığına uygun dolaysız ve berrak biçimde gösteren bu komünist düşünceleri öğrenmek için büyük ilgi ve istek gösterdiler.

O BİR YILDIZDI...

Bu kıvılcık ışığı bir daha asla söndürülmeyecek biçimde fabrikalara, köylere ve okullara derinlemesine yaydılar. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının bu komünist önderinin ismini ve resmini duvarlara, sokaklara ve dağlara işlediler. O'nun için sayısız türküler, ağıtlar yaktılar, direnişine destanlar, şiirler, kitaplar yazdılar.

Üçüncü ilgi odağı;

O'nu yeterince anlayamayan devrimci hareket içindeki "teorisyenlerin" ilgisidir. Bu teorisyenler O'nun devrimimize yepyeni bir bilinç ve eylem getiren teorisi karşısında önce kendi bulanık oportünist teorilerinin yediği şamarın etkisiyle şoka uğradı. Bu şoku atlatınca da kibirlice dudak bükmeye ve teorik otoritelerini kaybetmenin telaşıyla saldır-

maya ya da kompleksli bir şekilde aldırmaçlıktan gelmeye başladılar.

Ama ilerleyen her süreç İbrahim Kaypakkaya'yı tekrar tekrar haklı çıkardı. Bu haklılık düşmana korku verirken ezilen halkları yüreğinde umuda dönüştü.

Kemalizm olgusu, ulusları kendi kaderini tayin etme hakkı, sosyal emperyalizm olgusu, Halk Savaşı'nın zorunluluğu sınıf mücadelesi tarafından doğrulanırken, bu siyasal tespitlerden ve dolayısıyla da bilimden uzaklaşanların geldikleri yer içler acısı oldu. Onlar ya siyaset sahnesinden çekildiler, ya emperyalizm her şeye kadirmiş deyip Yeni Dünya Düzenine yedeklendiler ya da Devrim ve mevcut sistem arasında sıkışıp kaldılar.

Bilimin ışığı ve devrim namusu çerçevesinde yaklaşan herkesin yolunun, süreç içinde İbrahim Kaypakkaya'nın görüşlerine çıkacağı kaçınılmaz bir gerçekliktir.

İbrahim Kaypakkaya'nın ardıllarına düşen görev bu süreci hızlandırmaktır. Devrimde samimi olanlar ve ezilen halktan yana yüreği çarpanlara düşen görev ise birkez daha siyasal düşüncelerini gözden geçirip, emeklerini ve enerjilerini halkın gerçek ve nihai kurutuluşu yolunda harcamalarıdır.

Şan olsun Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'ya!

Şan olsun iktidar bilinciyle hareket eden ardıllarına!

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

Özel Sayı 74

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Güreba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:23/2
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Ali Kemal KAHRAMAN
Baskı: Serler Matbaası

BÜROLAR

İKARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAXS: (0216) 306 16 02
İANKARA: NECATİBEY CAD. NO: 664 MALTEPE, TELEFAXS: (0312) 230 16 33
İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI, KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAXS: (0232) 441 93 09
İMALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TELEFAXS: (0422) 325 78 13
İBURSA: GÜMÜŞÇEKEN CAD. ERKMEK İŞHANI, NO:7/21, HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98
İSAMSUN: KALE MAH. YUSUF KEFELİ İŞHANI, KAT: 4, NO: 1, TEL: (0362) 435 64 57
İAVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959